

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno 32 din, polletno 16 din,
četrletno 9 din; inozemstvo 64 din.
Poštno-čekovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštnine proste.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „KMEČKO DELO“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratov: Cela stran
din 2000,—, pol strani din 1000,—,
četr strani din 500,—, 1/8 strani
din 250,—, 1/16 strani din 125,—
Mali oglasi vsaka beseda din 1,—

140 letnica Slomškovega rojstva

Sežimo v svojem duhu za 140 let nazaj v preteklost! Pred našimi očmi se razgrne slika razmer, ki so podobne sedanjim. Tudi takrat se je bil duhov lotil velik nemir in splošno nezadovoljstvo. Iskala so se nova pota, nove smernice in oblike življenja. Nov red bi naj vzniknil ne iz medsebojnega sporazuma med narodi, marveč iz prelivanja krvi. Zadržala je krvava vojna: zdaj je buknila v tem delu Evrope, zdaj v drugem. Napoleon Bonaparte, samovladar Francije in največji vojskovodja svoje dobe, se je smatral za najbolj poklicano osebo, ki naj da avtoritarno rešitev vseh vprašanj evropskega človeštva. Z mečem v roki je nameraval življenjska vprašanja poedinih narodov rešiti tako, da jih je nasilno vključil v francoski življenjski prostor, ki ga je hotel razširiti čez vso Evropo. Z njegovim porazom so se meje življenjskih prostorov posameznih narodov začele zopet premikati. Velike države so jih uredile v medsebojnem sporazumu brez ozira na male narode, ki imajo iste naravne pravice kot veliki do življenjskega prostora na svetu, na katerem naj so sami svoji gospodarji.

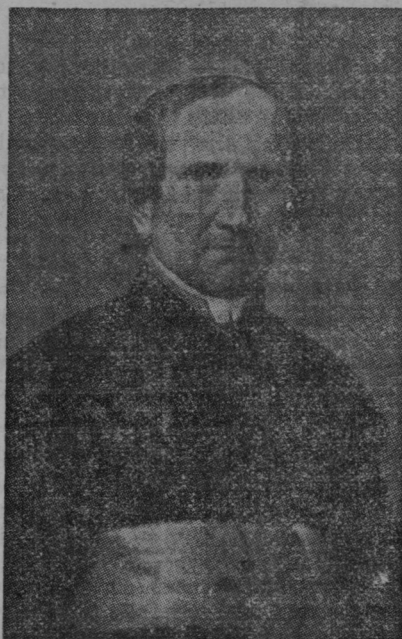
Slomšek proglašča življenjski prostor Slovencev

Kot glasnik ideje o slovenskem življenjskem prostoru in kot tolmač zahteve našega ljudstva po njem je nastopil škof Anton Martin Slomšek, ki ga je božja previdnost naklonila slovenskemu narodu pred 140 leti (rojen v Ponikvi 26. novembra 1800). Slomšek je neumorno propovedal Slovence: Tudi slovenski narod ima svoj življenjski prostor, ki mu ga je Bog dal in na katerem mora biti Slovenec gospodar. Ta prostor sega tako daleč, kakor daleč sega slovenska zemlja in na njej slovenska govornica. Pred stoletji je bil ta prostor mnogo večji. Segal je, tako je Slomšek klical svojim rojakom v spomin, na »Korotana visoke planine in doline zelene častite koroške dežele, v kateri so svoje dni mogočni korotanski knezi gospodovali«. Segal je na štajerskem preko sedaj nemškega Gradca na Avstrijsko, segal na Solnograško in Tirolsko. Narodna slabičnost in narodno izdajstvo je meje slovenskega življenjskega prostora skrčilo do sedanjih narodnih meja. Toda tudi ta prostor je ogrožen. Slomšek je 2. junija 1848 zapisal to svarilo: »Nemci nam žugajo materno krv popiti, nas pa tudi ob sveto vero spraviti.«

Naša življenjska sila: ljubezen do domovine in maternega jezika

Slovenski življenjski prostor bo ohranila in obranila samo življenjska sila naroda, katera mora biti zakoreninjena v narodni in krščanski miselnosti. »Stvar, ki naj nam ljuba in draga bo, kakor naše svetlo oko,« tako je klical Slomšek svojemu narodu, »je naša slovenska domovina, naša materna beseda. Slovenščina, beseda mile matere naše, bodi nam ravno tako blaga in draga, kakor zemlja materna,

na kateri je naša zibelka tekla. Beseda materna je vseh dobrot največja dobrota — jasno ogledalo vsakega ljudstva, mila dojka vsakega nauka in izobraževanja narodnega. Dokler be-

se da materna slovi, se narod časti in oživlja; kakor beseda materna umira, peša tudi narodna slava in moč. Kdor torej ljubi svoj narod, njemu so dragi tudi matere mili glasovi; oni so živci življenja dušnega.« Bili so časi, ko ti živci duhovnega narodnega življenja niso delovali. »T« so bili žalostni časi slovenščine; vsa v prahu in mahu zarašena je slovenščina spala. Nemci in drugi sosedji so jo črtili in zaničevali, svojci so se nje sramovali. Omika Slovencev je toliko zaostala, da smo bili narodom v zasmeh in oporeko. Junaškega srca je moral biti mož, kateri se je upal zaničevanega slovenskega jezika lotiti in obuditi med svojim narodom dušno življenje.«

Z uma svetlim mečem v kolo omike!

Tak mož je bil Slomšek. Vivere militare est (življenje je boj) je rekel rimski modrec Seneka. Če to velja za posameznika, velja še bolj za narod. Dokler narod živi, se bori — in obratno: dokler se narod bori, živi. Zato je Slomšek klical svoj narod na življenjsko borbo. Že kot bogoslovec v Celovcu je zaklical svojim slovenskim tovarišem:

»Slovensko krdelo,
jaz kličem: vstan!«

Pozneje je Slomšek ta klic razširil na vse ljudstvo, naj stanuje na Koroškem ali štajerskem, ali Kranjskem, ali Goriškem. Njegov poziv je veljal boju z uma svetlim mečem. »Dosti je dremanja,« tako je opominjal in vzpodbujal, »preveč je izgube; ali zamujeno nam še ni, stopiti v kolo omike. Slovenci no-

čemo nobene vojske in prepira ne iščemo, ampak le svoje pravice.« Zato je nujno vabil: »Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani, drugim rodom prodani.« Narodno omiko je proglasil kot zveličansko, in sicer tisto, kateri je sv. vera luč, materni jezik pa ključ. V to svrhu je ustanovil šole, sam v njih poučeval, spisal zanje učbenike ter oskrboval učila. Vzgojil je naše ljudstvo za tisto visoko vrednotenje šole, s katerim se naš narod odlikuje med vsemi Jugoslavlani, ter tako ustvaril psihologične pogoje, ki so izločili nepismenost iz našega ljudstva ter ga dvignili v vrsto najbolj pismenih narodov na svetu. Vse njegovo književno delo na polju pesništva, pripovedništva, pouka, pedagogike, kakor tudi izdajanje »Drobtinice« in ustanovitev knjižne družbe sv. Mohorja, je služilo visokemu smotru prave ljudske prosvete in kulture, ki jo je smatral za glavni živec narodnega življenja in za tvorno silo narodne rasti. Bil je najmočnejša in osrednja osebnost vsega ljudskoprosvetnega in kulturnega prizadevanja med Slovenci. Ta osebnost je po prirodnih zakonih dinamike težila s periferije proti osredju slovenskega ozemlja. Izvršil je veliko delo, po čemer je vedno hrepenel: preložitve sedeža lavantinske škofije iz Sv. Andraža v Maribor. Poleg verskih so tega dalekovidnega moža vodili tudi narodni motivi (nagibi). Tam, kjer je svetniški prst tega izrednega moža pred sto leti začrtal mejo slovenskega ozemlja, tam še sedaj ta meja teče, ki je hkrati meja naše jugoslovanske države.

Zoper strup alkohola

Slomšek, narodni vzgojitelj in voditelj, je imel odprte oči in odkrite besede za rane, iz katerih je naš narodni organizem krvavel ter še vedno krvavi. Rak-rana na našem narodnem telesu je pijančevanje, zoper katerega se je Slomšek z nepopustljivo strogostjo in vztrajnostjo boril kot zoper največjega sovražnika krščanskega življenja ter narodnega zdravja in imetja. Posebno ostro je nastopal zoper kužno žganje, o katerem je v svojem prvem škofovskem pastirskem listu ljudstvu leta 1846. rekel: »Ljudje ga pijejo kakor vodo, pa si dušo zalijejo in truplo zažgejo.« Pravi prijatelji ljudstva vodijo tudi danes odločno borbo zoper pijančevanje. Njih svareči glas ostaja, žal, povečini glas vpijočega v puščavi. Naj bi naše ljudstvo vpoštevalo vsaj tale prisrčni opomin svojega nebeškega zaščitnika Slomškega: »O moje ljudstvo! Ti še strupa ne poznaš, katerega piješ; ti še nesreče ne vidiš, ki tebe čaka!« Naj bi se po tem svarilu ravnala zlasti mladina, ki je bila poseben predmet Slomškove ljubezni. Koliko mladeničev je alkohol napravil pretepače, ubijalce, morilce ter jih spravil v prerani grob, bodisi grob smrti, bodisi grob nesreče. Tragiko takratne mladine — še bolj to velja o sedanji — je Slomšek na svoj nedosežno poljudni način predstavil s temi besedami: »Kakor mladeniča iz Najma nesejo štirje pogrebni mnogega mladeniča k preranemu grobu: jeza, pijanost, nečistost in grda razvada.«

Zoper strup nekrščanskega tiska

Nevarnejši kot telesni, je duhovni strup. O njem je Slomšek zapisal leta 1837. v knjigi za mladeniče »Življenja srečen pot« te pomenljive besede: »Kakor ima hudobni duh po svetu pomagalce, ki mu ljudi zapeljujejo, kar sam storiti ne more, tako ima tudi svoje pisarje, kateri za njega pišejo in duhovni živež po svetu prodajajo, ki je z duhovnimstrupom pomešan.« Kateri so ti pisarji? Pozneje jih je

kot škof tako opredelil, da sedijo v uredništvih nekrščanskih listov in v sobah, kjer se pišejo zapeljive bukve. »Najhujše zlo naše dobe,« tako se glasi njegova ostrá obsodba, »je popačeno in zlorabljeno časnikarstvo in njega sad razširjanje zlobnih knjizur in pohujšljivih dnevnikov.« Zapeljive knjige pa vplivajo na dušo kot žganje na telo. »Več ko žganja popiješ, huje te bo žejalo; več ko zapeljivih bukev in lažnivih novin prebereš, manj boš vedel, kaj je resnica in prav. Na duši pijan, dušo umoril in ob pamet boš.«

Proti takim produktom tiska mora vsak pravi katoličan odločno nastopati: braniti jim mora prihod v svoj kraj; če pridejo, jih je treba pobrati in zažgati kakor kužne smeti. Ljudem mora nuditi poštene bukve in časopise in pravične novine ter skrbeti, da je v njegovem kraju katoliška resnica in pravica doma. S porabo nekrščanskih knjig, slabih listov in časnikov ustvarjeno »izobraževanje ljudstva brez krščanske resnice je ravna steza k najhujšemu zdivjanju, kakor nam to zgodbe današnjih dni tolikanj grozovito izpričujejo.«

Vojna v Albaniji in Indokini

Spopadi med Italijani in Grki v Albaniji

Grška ofenziva

Grške čete so vzdržale na vsej albansko-grški meji italijanski napad in vdor. Kakor hitro so zavrli Grki ofenzivo italijanskih divizij, so prešli v napad na severu, na sredini in ob morju. Grški napadi so rodili uspehe. Dne 22. novembra ni bilo na grškem ozemlju — razen ujetnikov — nobenega italijanskega vojaka. Grški vrhovni poveljnik je izdal ta dan povelje, v katerem pravi, da je dobojevan prvi del boja. Grško ozemlje je osvobojeno in nadaljuje se pohod v Albanijo.

Položaj na severovzhodnem delu fronte

Na severovzhodnem delu fronte so grške čete po hudih bojih in občutnih izgubah vkorakale v Korico ter postale gospodar vse koridske kotline do Ohridskega jezera, katero so tudi že dosegle in zasedle važno mesto Podgrade, ki je oddaljen 40 km od Korice. Italijanske čete se umikajo po dolini reke Devoli v smeri albanskega mesta Elbasan.

Osrednji frontni odsek

Na osrednjem odseku se je Grkom posrečilo predreti italijanske utrdbene črte in napredovati po dolini rek Vojuše in Argirokastre do bližine mesta Argirokastron (srebrni grad) v Albaniji. Italijanska vojska je tako razdeljena z grškim klinom, zabitim po grebenih gorovja in po dolini, v dva dela in ji preti nevarnost zajetja. Zaradi tega umikajo

Italijani svoje čete na sever in severozahod. Ni izključeno, da bodo izpraznile vso južno Albanijo. Predor pri Argirokastru je mnogo pomembnejši, kakor pa zavzetje Korice. Grki so zajeli ogromen vojni plen in mnogo vojakov. Med plenom je 200 tovornih avtomobilov s strelivom, hrano itd., več tankov, topov, strojnic itd. Neki albanski oddelki, ki so od zadaj napadli Italijane, so se pridružili napredujočim Grkom. Italijani svojega vojnega materiala niso mogli odvesti s seboj, ker je angleško in grško letalstvo razbilo vse ceste in mostove, ki vodijo v zaledje.

Prodiranje Grkov ob morski obali

Grška vojska je v prodiranju v tretjem južnem odseku ob morski obali, kjer so bili na delu italijanski motorizirani oddelki. V tej smeri so dosegli Grki Eskinopol, ki leži ob obali nasproti otoku Krk.

V pričakovanju italijanske protiofenzive

Grški generalni štab postopa zelo previdno, ker računa s tem, da bodo začeli Italijani takoj ob nastopu boljšega vremena s protiofenzivo. Kamor koli prodrejo Grki v Albanijo, se morajo utrditi na vse strani, da so zavarovani pred presenečenji. Grško letalstvo tudi javlja, da je opaziti dalje v albanskem zaledju zbiranje močnih italijanskih napadalnih sil. Italija dobiva ojačenja preko morja iz Valone in Drača, ki sta oddaljena 100 km. Italijani bodo začeli s protinapadom iz njihove tretje ob-

rambne črte v Albaniji, ki je obenem tudi zadnja.

Slika Albanije

Albanija, ki je zasedena od Italije, šteje 1.037.856 ljudi ter meri 27.538 kvadr. kilometrov. Med prebivalci je 688.000 muslimanov, 210.000 pravoslavnih in 104.000 katoličanov. Po narodnosti je 70.000 čistih Srbov, 55.000 Cincarov, 50.000 Turkov in 18.000 Grkov. Vsa dežela je razmeroma redko poseljena, saj odpade povprečno le 36 ljudi na kvadratni kilometer.

Največje albansko mesto je Tirana s 30.806 prebivalci, takoj za njo pa Korica z 22.787 prebivalci. Slede po vrsti Skader, Elbasan, Argirokastron, Berat, Drač, Valona, Kavaja, Spači, Sv. Ivan Dedovski, Santi Quaranta in Delvina.

V Albaniji uspevata pšenica in koruza. Izdatnejše črte so pa le v kotlini Korice. V velikih čredah goje tu ovce in koze ter nekaj goveje živine. Mezgi in konji so glavno tovarno sredstvo na slabih gorskih cestah.

Še neizrabljeno bogastvo tvorijo veliki gozdovi. Samo državni erar ima menda do pet milijonov kubičnih metrov lesa! Italijani so začeli črpati tudi rudno bogastvo, nafto, asfalt in pirit. V Lixhi pri Elbasanu je nastalo pri žvepljenih vrelih s 60 stopinjami Celzija celo majhno kopališče.

Prometne razmere so zelo slabe. Proga Drač-Tirana še ni dograjena. Cestno omrežje, ki je obsegalo le blizu 1000 km, so Italijani sicer izpopolnili, od obale vodi v notranjost goratega zaledja nekaj dobrih vojaško važnih cest. Italijani so prepredli Albanijo s tovrnim avtomobilskim prometom.

Nova vojna na Daljnem vzhodu

Pričetek sovražnosti med Siamom in Indokino

Kraljevina Siam je začela 20. novembra sovražnosti s francosko kolonijo Indokino. Siamske čete so prekoračile reko Mekong in prodirajo dalje v vzhodni smeri, da bi presecale Indokino na dva dela.

Istočasno je zaprla kitajska vlada mejo napram francoski Indokini in ustavila vsak promet. Tudi trgovinski odnošaji s to francosko kolonijo so ukinjeni. Te ukrepe je izdal kitajski maršal Čankajšek zato, da se prepreči nadaljnje oskrbovanje severne Indokine s Kitajske, ker jo imajo v oblasti Japonci.

Siamske načrte z Indokino podpirata Anglija ter Amerika. Japonska pa trdi, da ne bo nikdar dovolila, da bi se v Indokini usidral Siam.

Siam — druga Španija

Siam na jugu Azije je tako rekoč druga Španija. Kakor je na Španskem angleški Gibraltar ključ do Sredozemlja iz Atlantskega morja, tako je čisto na jugu Sijama angleška trdnjava Singapur, ki je tudi ključ do Tihega

oceana. Poleg Anglije so prispevale za utrditev Singapurja Indija, Avstralija in malajske države, da so si osigurale na ta način lastno varnost. V mladi dobi svojega razvoja postaja Singapur drugi Gibraltar Anglije baš v trenutku, ko se je zdelo Japoncem, da so že blizu svojega cilja — zlomiti tilnik angleškemu levu na jugu Azije. Že so si zagotovili Japonci vso južno obalo Kitajske, zasedli so otok Hainan, izkrcali se v francoski Indokini. Iz slednje so ogražali kitajske prevoze preko birmanske ceste in kovali načrte, kako bodo skupno s Siamom delili francosko posest ter končno preko ozkega kraka polotoka Malake prišli za hrbet utrjenemu Singapurju. Toda, ko je bilo veselje v Tokiu največje, je prišel nenaden preobrat.

Nekaj podatkov o siamskem kraljestvu

Kraljevina Siam leži v zadnji Indiji. Na zahodu meji na angleško Birma, ki je postala važna z zaprtjem in zopetnim odprtjem birmanske ceste na Kitajsko. Na severu meji Siam na Kitajsko, na vzhodu na francosko Indokino, na jugu pa prehaja v polotok Malaka, čigar južni konec je v angleški lasti s trdnjavo Singapur. Obsega 518.000 kvadr. kilometrov ter ima 14.465.000 prebivalcev.

Veliki siamski reki sta Mekong (800 km), ki v zgornjem toku razmejuje Siam od francoske Indokine, in Menam (700 km). Menam se izteka v Siamski zaliv pri glavnem mestu Bangkok, ki ima okrog 1.000.000 prebivalcev. V

Tudi mladina me ljubi!

Rdeča in spokana koža često zelo boli. Posebno nežna otroška koža je zelo občutljiva. Zato si otroci tako zelo radi namažejo z NIVEO lice in roke. preden gredo na ulice.

tem mestu delujejo tudi slovenske uršulinke-misijonarke. Drugo največje siamsko mesto je Ajutia, severno od Bangkoka.

Siam ima od leta 1908. splošno vojaško dolžnost. Država lahko postavi 800.000 izvežbanih vojakov. Vojna mornarica je neznatna. V Siamu je 15 letališč in 4 radijske postaje.

Deželo vlada ista kraljevska hiša od leta 1782. do danes, ko kraljuje 15 letni kralj Ananda Mahidol.

V svetovni vojni je stopil Siam leta 1917. na stran Anglije ter Francije.

Siam se imenuje tudi kraljestvo belega slona. Dežela razpolaga z 10.000 vprežnimi sloni.

V Siamu je v predvojni dobi deloval kot inženir g. Ferdo Lupša iz Male Nedelje, ki je objavil mnogo zanimivosti iz siamskih bajnih pokrajin v podlistkih v »Slov. gospodarju« in v »Straži«.

Po Jugoslaviji

Pomembna izjava hrvatskega bana glede skupne obrambe Jugoslavije. Hrvatski ban dr. Šubašič je obiskal v minulem tednu hrvatsko Zagorje in Medžimurje. Zelo prisrčno je bil sprejet v Čakovcu, kjer je podal tole pomembno izjavo: »Hrvati stojimo z našimi življenji in našimi telesi na braniku naše domovine Hrvatske in s tem tudi vse Jugoslavije. V enakem smislu stoji tudi vsa Jugoslavija na meji za obrambo Hrvatske in njene svobode. Zavedajoč se tega, bratje, lahko mirno gledamo v bodočnost. Zajednica Jugoslavija se je ustvarila zato, da jo ohranimo, da bomo vsi jačili obrambo vsega onega, kar imamo in kar še hočemo ustvariti. Kar vam sedaj tu v Čakovcu govorim, naj bo dokaz, da smo zares povezani

v Jugoslaviji. Ta trenutek s tega mesta pošiljam pozdrave našemu vodji dr. Mačku, ki je v Beogradu, in s tem sporočilo našemu Beogradu in bratskemu srbskemu narodu, da istočasno pozdravljamo tudi naše najjužnejše brate, naš Bitolj. Dokler bomo mi mislili na Bitolj, dotlej bo Bitolj vedel, da je tu njegova meja, katero je treba braniti, meja za njega tu, za nas tam.« — Kot prva pomoč po bombah razdejanemu Bitolju je bilo zbranih na Hrvatskem in odposlanih 100.000 din.

Več denarja bomo dobili. Ministrski svet je podpisal uredbi, po kateri se poveča obtok kovanecv po 50 din za 300 milijonov din; obtok kovanecv po 20 din pa za 200 milijonov din. Uredba z gornjim predpisom je v veljavi od

50 tisoč funtov za žensko glavo! Japonci so razpisali nagrado 50.000 funtov nagrade za tistega, ki se mu posreči prnesti živo ali mrtvo glavo kitajske vohunke miss Yang Hui-ming. Kitajci slave miss Yang kot Francozi Devico Orleansko. Pred vojno je bila voditeljica kitajskega mladinskega gibanja. Ko je izbruhnila vojna med Kitajsko in Japonsko, si je odrezala lase, oblekla moško obleko in tako se ji je posrečilo prodreti v prve sovražne vrste ter prinašati kitajskemu poveljstvu važna sporočila in japonske vojaške skrivnosti. Tisočem kitajskih vojakov je rešila življenje. Zato ni čudno, če Kitajci gledajo na to pogumno dekle, ki ga Japonci še niso mogli dobiti, kot na svetniško junakinjo. Prav tako pa

Junak divjine

Ameriški roman

20

Naglo so se spustili s skale v dolino in hiteli proti zapuščenim hišam. Ustavili so se pri prvi hiši. Marija je čitala napis: »Zlata igralna dvorana.« V trenutku je vzdrhtela. Iz hiše je prihajal neki ropot. Zdelo se ji je, da sliši, kako trde pesti tolčejo po mizi, kako polzijo po mizi igralne karte, kako se človeško telo zvrne na tla — potem grozen krik, bolešno stokanje.

»Ljubi Bog!« je vzkliknila vsa prestrašena. »V hiši je življenje!«

Starec je molče stopil k vratom in jih je naglo odprl. Skozi vrata je privrelo življenje, ki je vladalo v hiši: velika množica podgan.

Samotar je prijel Marijo za roko in jo peljal v dvorano. Tu je bila svojčas točilnica, v kateri so ljudje jedli, popivali, kvartali in se pretepali. Tu je prevrnjena miza, tam polomljen stol in v kotu celo — ostanki klavirja.

Marija se je oprijela Indijančeve roke, ki je dejal nekam žalostno:

»To je bil Smithov hotel.«

Starec je pogledal Indijanca in dodal:

»Da, to je bil hotel bratov Smith. Dobro se jih spominjam. Enega je neki Mehikanec ustrelil. In drugi...«

Starec je žalostno vzdihnil in se vprašal:

»Kaj neki se je zgodilo z drugim?«

Odšli so iz zapuščene hiše. Starec je pozorno gledal okrog in godel polglasno:

»Štirideset let, več ko štirideset let — ne spoznam se več...«

Indijanec pa se je dobro spoznal. Vse je našel: plesno dvorano, banko in druge pomembne prostore.

Od neke hiše je ostala cela samo ena stena. Nad vrati je bil napis: Urad.

Vstopili so. Indijanec je z drhtečimi rokami potegnili iz nekega kota šop papirjev. Teh nihče ni vzel s seboj, ker so prebivalci ko begunci v naglici zapustili mesto. Kaj se je bilo zgodilo? Morda so kaki lopovi napadli mesto? Ali so bežali pred viharjem? — Kdo bi mogel povedati? ...

Iskali so, dokler ni mrak oviral dela. Nazadnje so se nastanili v plesni dvorani. Na zapuščenem ognjišču so zanetili ogenj in Marija je pripravila skromno večerjo.

Po večerji je Marija takoj legla k počitku. Zmučena je bila in kmalu je zaspala. Starec jo je skrbno odel.

Ko se je Marija naslednjega jutra prebudila, je sonce plavalo že visoko.

Bila je sama. Pri vzglavju je našla toplo kavo in kog kruha. Toda jesti ni mogla. Samota jo je vznemirjala,

20. novembra. Do gornjega povečanja obtoka kovancev je prišlo radi tega, ker je kovanega denarja ponekod že zelo primanjkovalo, obenem bo pa državna blagajna pri kovanju denarja deležna okrog 400 milijonov dinarjev dobička.

Nov denar po 25 par. Izšli so novi kovanci po 25 par. Novi kovanci imajo to novost, da imajo v sredi luknjo. Stari kovanci po 25 par bodo počasi prišli iz prometa. Veljavni bodo še pol leta, nakar bodo izgubili plačilno vrednost.

Naš vsakdanji kruh

Marsikoga bo zanimalo, zakaj je letošnje leto dalo tako slabo žetev. Vzrokov je več, ali glavni med njimi bo opisani.

Poljedelec navadno glavni vzrok zvrtača na ostro zimo, kar pa ni vse tako, ker naša žita pozebejo le pri 25—30 stopinjah mraza, kateri pa v zemlji in pod snegom izdaleka ni bil tak. Pri hudem mrazu, kakršen je bil lanski, zemlja zmrzne, posebno gornja plast. Voda, katera se nahaja v zemlji, se spremeni v led. Znano je, da led potrebuje več prostora kot voda ter s tem raztezanjem dvigne malo gornjo plast zemlje. Dvignjena zemlja dvigne tudi bilko s seboj, katera je na nji, ako se ni dobro vkoreninila in prišla za globljo plast zemlje. Če sedaj nastane toplejše vreme, se tla odta-lijo, toda korenje dvignjene bilke ostane v zraku, v kolikor je bila bilka dvignjena. Pri ponovnem zmrzovanju se korenje tako poškoduje, da bilka ostane z vedno slaba, ali pa se posuši. Naš kmet na to pravi, da je žito — prešlo.

Če se hoče onemogočiti ta pojav, se mora

zgodaj sejati, da bilka do zime dobi močne in globoke korenine. Če pa se le-to zgodi, je treba, ko se nudi prva priložnost, na vsak način žito na njivi povaljati, da se zemlja spet sesede in korenine spet primejo, čez nekaj časa pa na lahko povlačiti.

Vsaka bilka seveda potrebuje tudi zrak, pa se dogaja — kot lansko zimo — da se bilka pod ledom in debelim snegom zaduši, ter tudi na ta način nastane velika škoda. Dober gospodar bi pač moral paziti na vse vremenske nezgode in skrbeti, da škodo prepreči. Dobro je, trositi po snegu pepel ali Tomaževo žlindro, ker te snovi se hitro ogrejejo, ter v snegu naredijo luknjice, skozi katere prihaja zrak do bilke. Zelo dobro in potrebno pa je, če gremo čez njivo z brano, da se razbije ledena skorja in zmrznjeni sneg razrahlja. V tem primeru se morajo konjem oviti noge s krpami, da se po ledu ne ranijo.

Če se b kje to zimo pokazala za tako delo potreba, naj vsakdo poskusi ravnati se po tem navodilu in uspeh ne bo izostal. F. P.

Novice iz domačih krajev

Prelat dr. Fran Lukman 60 letnik. Dr. Fran Lukman, vseučiliški profesor, prelat in častni kanonik, je obhajal 24. novembra 60 letnico. Rodil se je v Lokah v župniji Sv. Jurij ob Taboru. Gimnazijo je končal v Mariboru. Bogoslovje in modroslovje je študiral v Rimu in je zaključil te nauke z dvojnimi doktoratom. Kaplan je bil v Slov. Bistrici, nakar je bil pozvan za profesorja na mariborsko bogoslovje. Z ustanovitvijo ljubljanskega vseučilišča po prevratu je bil imenovan za vseučilišnega profesorja v Ljubljani. Za svoje veliko delovanje kot profesor, urednik znanstvenih mesečnikov, predsednik Prosvetne zveze v Ljubljani in kot požrtvovalni sotrudenik raznih drugih kulturnih in narodnobudnih organizacij je bil od kralja odlikovan z redom sv. Save II. razreda in z Jugoslovansko krono II. razreda. Za izredne zasluge na cerkvenem polju je bil od lavantinskega škofa imenovan za častnega kanonika, od papeža pa za hišnega

prelata. Jubilantu čestita »Slov. gospodar« z iskreno željo, da bi dočakal čil, krepak in vsestransko delaven, kot je ob 60 letnici, še razne življenjske jubileje v zdravju!

Svetilka ga je pobila. 52 letni železničar Ivan Kupec je na postaji Ribnica-Brezno v Dravski dolini obešal zvečer signalno svetilko na drog. Žična vrv se je utrgala in težka svetilka je padla Kukcu na pleča, mu močno poškodovala obe rami in ker je radi naglega in močnega udarca klecnil, si je poškodoval še nogo. Zdravi se v mariborski bolnišnici.

Udarec ročnega vozička vzrok smrti. Mlad mesarski mojster Josip Močnik iz Maribora je šel zgodaj zjutraj v klavnico po meso. Pri tem ga je v temi zadel mesarski vajenec z ročnim vozičkom tako močno, da mu je pretrgal črevesje in se je mladi in krepki mesarski mojster zgrudil nezavesten. Prepeljali so ga v bol-

General Antonescu, diktator Romunije, je podpisal v Berlinu pogodbo o pristopu Romunije k zvezi Nemčije, Italije, Japonske in Madžarske

nišnico, kjer je podlegel prehudim notranjim poškodbam.

Poškodbe radi sesutega zidu in drv. Star zid je na stavbišču Vzajemne zavarovalnice ob mariborskem dravskem mostu podsul 28 letnega delavca Kancijana Krušnika. S poškodbami na nogah je bil prepeljan v bolnišnico. — Na 27 letnega Josipa Zgonca se je pa na vojaškem skladišču v Mariboru sesula skladovnica drv. Dobil je hude notranje poškodbe in se zdravi v bolnišnici.

Egiptovski predsednik Hasan Sabri paša je nedomoma umrl med čitanjem prestolnega govora

Bala se je. Bala se je dogodkov, ki so bili pokopani v ta pesek. Bala se je ljudi, ki so vdihavali ta zrak, ki so tu živeli, se ljubili, sovražili, pobijali...

Tekla je iz hiše. Nikogar ni videla. Nobenega glasu ni slišala. Ali sta jo stari samotar in Indijanec zapustila? Ali je sama v tem mrtvem mestu — edino živo bitje med duhovi?

Izza uličnega vogala so se zaslišali koraki. Bližal se je Lavrencij. Bil je ves umazan in prašen. Oči so se mu veselo in ponosno svetlikale. Za njim je stopal Indijanec — z nespremenljenim obrazom ko vedno.

»Marija,« je vzkliknil starec, »ni preteklosti! Ko sem zapustil ljudi in prekel življenje, nisem storil prav. Je pravica! Toda pravica je od Boga in Bog je večni.«

Starec je stopil pred Marijo in v roki je imel strgano usnjato torbico.

»Marija, ali slutiš, ali veš, kaj je to?« je živahno vprašal.

»Ne, oče!« je odkimala deklica.

»To je shramba listin bivšega rotenburškega upravnika! Indijanec je našel občinsko hišo. Samo bruna so ostala, toda midva sva kopala in kopala, dokler nisva našla tega!«

Pri teh besedah je pokazal Mariji rumene, a še precej dobro ohranjene listine.

»To so neizpodbitne priče uradnega delovanja bivšega rotenburškega upravnika. Tu je listina, ki priča, da je

Abraham Linscott prijavil Rajske dol kot svojo lastnino. Prisegel je, da je zabil obmejne kole, kakor predpisuje zakon. Prisegel je, da je na posestvu postavil hišo in je več tednov stanoval v njej. Vse to sem tudi jaz potrdil kot priča in tu je državni žig. S tem je Abraham Linscott priznan za lastnika Rajskega dola.«

Marija se je zagledala v listine. Za vse je bila nespodobna. Poljubiti je hotela starčev roko, a tega ni storila. Pokleknil je hotela in se zahvaliti Bogu, a ni se ji zdelo primerno, da bi to storila pred ljudmi. Samo gledala je listino in poskušala čitati, toda solze so ji zameglile pogled, črke so ji plesale pred očmi.

Starec je zložil listino in jo izročil Mariji z besedami:

»Skrij to listino, pojdi v Rajske dol in se tam nastani!«

V trenutku, ko je Marija prevzela listino in jo skrila v nedrje, je Indijanec zaklical:

»Uff!«

Marija ga je presenečeno pogledala in je videla s strahom, da je Indijanec z levico dvignil puško in pomeril. Pogledala je v smeri puškine cevi in je zagledala na koncu ulice človeka, ki je stal za podbojem vrat.

Tudi ta je meril. Preden se je Marija zbrala od presenečenja, je že počil strel.

Indijanec se je stresel. V naslednjem trenutku je tudi on sprožil. Ni zadel; krogla se je zarila v drevo. Indijanec je počasi lezel v gube. Še enkrat je pogledal

tudi ni čudno, če so razpisali Japonci tako visoko vsoto na njeno glavo.

Namesto kače je ubil prijatelja. Neki trgovski nameščenec iz Leobna je s svojim prijateljem napravil izlet v okolico. Med potjo sta naletela na modrasa, ki se je sončil. Namesto da bi živali dala mir, sta jo napadla. Tovariš se je spravil nad njo s palico, a namesto da bi zadel kačo, je udaril tovariša po obrazu. Ta se je tako prestrašil, da je padel in treščil z glavo ob skalo. Počila mu je lobanja in vsi poskusi, da bi ga oživili, so bili zaman.

Boljševiki in vatikanski radio. Po poročilih iz Lvova so v raznih mestih zapadne Ukrajine sovjetske oblasti napravile hišne preiskave, pri čemer so v glavnem iskale in plenile radio-

Smrt radi opeklina. V tovarni Brauns v Celju je 40 letna delavka Amalija Bučar ob zaključku dela hotela izključiti motor in ugasiti luč. Iz motorja je šinila iskra, ki je vnela obleko delavke, tako da je bila naenkrat vsa v plamenu. Na klic so ji prihiteli na pomoč, toda opeklina so bile tako hude, da jim je v celjski bolnišnici podlegla.

Splavarja za las ušla smrti. Splavarja 28 letni Henrik Sotlar in 35 letni Karel Knavs, doma iz Radeč pri Zidanem mostu, sta vozila splav trgovca Gorice na Savi. Blizu Trbovelj sta nalomila veslo in tako radi teme in divje brzine narasle vode v Radečah nista mogla ustaviti splava. Močan val je sunil prednji del splava v obrežne skale tako krepko, da se je splav razbil. Radi ostrega sunka je Sotlar omahnil v deročo Savo, Knavs je pa ostal na razbitem splavu, ki ga je potegnil tok Save s seboj. K sreči je Sotlar dober plavač in se je s pomočjo nekega drugega splavarja rešil iz valov. Takoj je sedel na kolo ter se odpeljal v vas Šmarčno pri Radečah, kjer se glavni tok Save približa bregu, da otme še svojega tovariša Knavs z razbitega splava. Pri drugem sevniškem mostu so hrabri Šmarčani s Sotlarjem oteli vsega premraženega in premočenega Knavs s preostalega splava, ki se je ob mostu popolnoma razbil.

Naraščanje Save in Krke. Radi deževja zadnjih dni je Sava zopet prestopila svoje bregove in zalila bližnja polja ter travnike. Dne 16. novembra je imela Sava 3 m nad navadnim stanjem pod savskim mostom, a pri vodomeri postaji pod Čatežem pa 3,70 m. Že naslednji dan pa je stopila pod savskim mostom kar na 3,50 m nad normalo in pod Čatežem na 4,40 metra. Sava je prinašala s seboj mnogo polomljenih dreves in snope koruznice. Škode v tem okraju zaenkrat ni napravila, ker so z njiv blizu savskih bregov že pospravili vse poljske pridelke.

Smrt pod prevrnjenim vozom. 28 letni Mulhov Tone, doma v vasi Kozjak pri Doberničah, je v trdi temi vozil sadje za žganjekuho iz Rdečega kala proti Doberničam. Na vozu je najbrž zadremal in tako prezrl, da so konji krenili z glavne poti tako, da se je voz na nezavaranem ovinku prevrnil in padel s ceste kake tri metre globoko. Teža voza je vozniku zdrobila prsni koš in ga je pritisk zadušil. Prevrnjeni voz in pod njim mrtvega voznika so našli šele drugo jutro.

Huda nesreča z motociklom. Zadnje sobotno noč je zapeljal motociklist v Ljubljani na ovinku Baragove in Suvoborske ulice v globoko gramozno jamo. Na kolesu sta bila vozač in zadaj na sedežu pa spremljavec. Sovozač je pri padcu v jamo odletel v loku preko vozača in je obležal mrtev. Vozača pa so pre-

peljali nezavestnega v Šlajmerjev dom. Smrtno ponesrečeni je ključavničarski pomočnik Adolf Polžkruh, pristojen v Celje, a je stalno stanoval v Stožicah pri Ljubljani. Zapušča ženo in dve hčerki. Drugi ponesrečenec je Josip Clemente, ključavničarski mojster, uslužben pri ljubljanski tvrdki. Clemente je dobil hud pretres možganov in še druge poškodbe.

Nesreča našega delavca v tujini. V Sušičkem Djurdjencu, kjer ima lesno podjetje Našička velike tovarne, je mnogo delavcev iz Slovenije. Ti nam poročajo, da se je pri mali železnici, s katero vozijo plohe in drva iz gozda, ponesrečil zavirač Ferdinand Šega. Zmečkal mu je prste na roki ob priliki, ko so na vagon nakladali deske in je hotel pripeti vagon k ostalim.

Cirilova v Trbovljah!

V prostoru, kjer je doslej delovala Zadruga knjižarna, ki je zaradi zadrugnega zakona morala prenehati s poslovanjem, je otvorila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru svojo podružnico. Tako imamo sedaj tudi pri nas v Trbovljah prodajalno Tiskarne sv. Cirila.

Kaj vse bomo v tej trgovini dobili? — Vse vrste papirja in pisarniških potrebščin, šolske potrebščine, knjige, molitvenike, rožne vence, križe, kipe, slike, spominke, galanterijske predmete, denarnice, aktovke, albume, razglednice, beležnice, posebno velika izbira nalivnih peres itd. itd.

Vabimo vas, oglasite se v naši prodajalni v Trbovljah, Loke 253.

Elektrarna v osrčju Pece. Veliko rudniško podjetje svinca v Črni »European Mines Limited« rabi veliko električne toka. Ker mu ga sedanje naprave ne nudijo dovolj, se je podjetje odločilo, da bo za novo elektrarno porabilo stare, opuščene rove pod goro Peco. Zanjeli bodo potok Mežo in Javorski potok pri Črni v večji rezervar, od koder bo voda po rovu, ki ga bodo v ta namen še izkopali, napeljana naravnost v hrib do opuščene rova v sredini gore. Tu bo voda padala v 50 metrov niže se nahajajoči rov in s padcem dajala potrebno pogonsko silo za motorje, ki proizvajajo električni tok. Pri Mežici bo voda spet prišla iz gore. Elektrarna v osrčju gore bo delovala popolnoma samodelno.

Brezposeln poštenjak. Lep primer, da so tudi med brezposelnimi pošteni ljudje, pa čeprav je javnost na splošnem drugačnega mnenja, je brezposelni trgovski pomočnik Edi Krajnc. Imenovani je v Gosposki ulici v Mariboru našel denarnico s 1200 din in jo je, če-

In vsaka Aspirin tableta nosi „Bayer“-jev križ. „Bayer“-jev križ je edino jamstvo, da ste res dobili Aspirin. Ne pozabite nikdar, da ni Aspirina brez „Bayer“-jevega križa!

Oglas rep. pod št. br. 7257 od 23. marta 1940.

prav se težko preživlja, odnesel na policijo, kjer je še izjavil, da se odpove zakoniti najdenini v primeru, če je denar izgubil kak revež. Zasluži pač pohvalo!

Pošten čevljarji mojster. Pekovski mojster Hinko Čelan s Tezna pri Mariboru je izgubil na cesti od Sv. Miklavža pri Hočah do Maribora listnico, v kateri je bilo 58.500 din. Izgubljeni denar je našel čevljarji mojster Alojz Babič od Sv. Miklavža in ga je koj vrnil lastniku. Čelan je poštenega najditelja nagradil, kar je tudi zaslužil.

Z deskami tlakovana cesta. Deževno vreme je gradnjo nove ceste Maribor-Fram oteževalo tako, da so morali v Slivnici 50 m na dolgo cesto tlakovati z deskami, ker drugače bi bil promet nemogoč. Prometa namreč ni mogoče preložiti na drugo cesto.

Pasja steklina okrog Konjic. Na Sevcu v občini Prihova pri Slov. Konjicah je pes mešane volčje pasme ogrizel več psov in še tudi eno žensko. Oblast je odredila najstrožje zaščitne ukrepe.

Lov na divje svinje v Pišecah. Dne 10. novembra so se spravili tamošnji lovci z gonjači

aparate, ki love tudi odaje na kratke valove. Pri teh preiskavah so sodelovale tudi brezbojniške udarne čete. Radijske aparate so oblasti organi plenili s pripombo, da se na te aparate utegne poslušati vatikanska oddajna postaja. Lastnike zaplenjenih aparatov so strogo posvarili, naj si ne nabavljajo novih aparatov. Prestopki te prepovedi se bodo kaznovali kot sabotaža in protirevolucionarni zločin, torej s smrtjo.

Neustrašen učenjak. Sicilski tiran Dioniz je pisal stihe. Njegovi dvorjani so se prilizovalno izražali o njih, kadar jim jih je bral, kar je rad delal. Samo učeni Filoksen ni maral zamolčati resnice in se ni ustrašil, grajati kraljeve pesmi. Zaradi te nespoštljivosti

starca. V tem pogledu je bil zadnji pozdrav, zadnje slovo pred odhodom v večnost...

Marija vsega tega ni videla. Nekam otrpla je strmela v človeka, ki je streljal izza podboja. Bil je — Roger Asplet... Zavpila je in zbežala v plesno dvorano.

Samotar je odgovoril na umor svojega zadnjega prijatelja s strelom. Zgrešil je. Nato se je z dvignjeno puško v rokah hotel zagnati proti morilecu, a Marija, ki se je medtem vrnila, ga je zadržala, ker je opazila živo verigo, ki je počasi obkoljevala hišo.

Nardova tolpa je hotela obkoliti hišo, da bi tako dobila v roke — Marijo.

Starec se je v dvorani vneto pripravljal na napad. Vse, kar je našel v prostoru, je nanosil pred glavna vrata. Pred zadnja vrata pa je potisnil točilno mizo. Nato je stopil k oknu in je čakal s puško v roki.

Marija je stala pri drugem oknu. Z desnico je krčevito stiskala samokres in bila je odločena, da umre kot junakinja.

19.

Marijino presenečenje je bilo tako veliko, da v prvem trenutku ni mogla najti zveze med dogodki. Borbi gleda v oči in ob njeni strani stoji prijatelj deda Abrahama Linscotta.

Hladnokrvnost dveh ljudi, ki sta bila pripravljena na borbo za življenje, je bila postavljena na težko preizkuš-

njo. Prepričana sta bila, da se bo napaj zdaj-zdaj začel, a je izostal.

Ko se po dobri uri čakanja ni nič zgodilo, kar bi spremenilo položaj, je starec šepetaje vprašal, ne da bi se premaknil z mesta:

»Marija, ne veš, kdo so ti ljudje?«

»O, pač!« je prav tako šepetaje odvrnila Marija.

Nato je na kratko pojasnila, kdo je Roger in zakaj jo preganja. Starec se je trpko nasmehnil in odgovoril:

»Da, da, ljudje so vedno enaki! Ene žene pohlep po zlatu, druge pohlep po zemlji.«

Več ni govoril, ampak je pozorno pogledoval skozi okno.

Lopovi se niso prikazali. Med zapuščenimi hišami je vladal zlovesč mir. Marijini in starčevi živci so bili silno napeti.

Roger ni zapustil izumrlega mesta. Skrival se je na prejšnjem prostoru. Z njim je bilo nekaj Nardovih bandidov. Lopovi so spočetka računili na to, da bodo Marijo in njene tovariše obkolili ter jih dobili v roke brez streljanja.

Indijančevo ostro oko jim je prekrizalo račune. In dasi so zdaj na varnem, se vendar prepirajo, ker se bodo morali spustiti v borbo. O svojih zmagi so bili sicer prepričani, Nard pa se je vključ temu hotel izogniti boju, ker ne bi rad žrtvoval svojih mož. Nad Rogerjem je stresal svojo nejevoljo. Jezno je godel:

Po svetu

Znatno razširjenje vojaške trozveze Nemčija-Italija-Japonska. Dne 27. septembra 1940 je bila v Berlinu sklenjena vojaška trozveza med velesilami Nemčija, Italija in Japonska. K tej zvezi je pristopila in je tozadevno pogodbo podpisala Madžarska na Dunaju 20. novembra. Podpisu so prisostvovali vodja in državni kancler Nemčije Adolf Hitler, nemški zunanji minister von Ribbentrop, italijanski zunanji minister grof Ciano, japonski berlinski veleposlanik baron Kuruzu, madžarski ministrski predsednik grof Teleky in madžarski zunanji minister grof Czaky. Z isto svečanostjo je vodja Romunije general Antonescu podpisal protokol o pristopu Romunije k vojaški zvezi v Berlinu dne 23. novembra. V nedeljo, 24. novembra je prof. Tuka podpisal pristop k isti zvezi za Slovaško. Kakor se čuje, bodo še nekatere druge države pristopile k tej zvezi.

Azana se je spreobrnil. Ime tega moža je znano iz državljanske vojne v Španiji. Igral je veliko vlogo v politiki Španije zadnja leta ter bil predsednik španske republike. Po svojem prepričanju je bil popoln svobodomislec in nasprotnik katoliške Cerkve. S pomočjo ljudske fronte, to je sodelovanja med lažisvobodomiselnimi meščanskimi strankami ter socialisti in komunisti, čigar vnet zagovornik je bil, je hotel uresničiti svojo protikrščansko

V Innsbrucku je bilo sklenjeno skupno vojno vodstvo med Italijo in Nemčijo. Na sliki vidimo nemškega maršala Keitela in italijanskega maršala Badoglio ob pregledu častne čete na kolodvoru v Innsbrucku

in proticerkveno politiko. Toda tudi za Azana je prišla poslednja ura življenja. Zadnji čas svojega življenja je preživel Azana v mestu Montaubanu v južni Franciji. O zadnjih dneh njegovega življenja poroča montaubanski škof naslednje: Ko je Azana hudo obolel, je izrazil željo, da bi ga škof obiskal. Škof je to storil, in sicer večkrat. Ko je odhajal, ga je bolnik vsakokrat prosil, naj zopet pride. Bivši predsednik španske republike je z veliko pobožnostjo poljuboval razpelo, ki so mu ga prinesli. Ko je čutil, da se bliža konec, je zopet poklical škofa, ki mu je podelil sv. obhajilo.

Predsednik Mehike — katoličan. V Mehiki je dolga leta divjalo krvavo preganjanje katoličanov. Na čelu države so tudi takrat bili predsedniki, ki so bili katoličani. Mar ni bil Calles, znani kruti mehiški predsednik, ki je najbolj sovražno nastopal proti katoliški Cerkvi ter duhovnike in Boga vdane laike nečlo-

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede ter trpe zaradi tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena in priznana »Franz-Josefova« voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni parabi.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Ah Vam je vseeno, če ima Vaš сосед slab ali protiverski časopis? Da se njegovi otroci zastrupljajo s čitanjem opolzkih podlistkov?

veško preganjal, katoličan? Bil je katoličan, v kolikor je bil katoliško krščen, po mišljenju, življenju in delovanju pa je bil pravi pogan. Pri zadnjih volitvah za mehiškega predsednika izvoljeni general Camacho pa je drugačen katoličan. Pravo presenečenje je povzročila tale njegova izjava, ki jo je javno podal: »Jaz sem,« tako je rekel, »verniki in katoličani, in to ne samo po rojstvu, marveč tudi po moralnem mišljenju.« Ta izjava je vrazdostila vse dobre katoličane v Mehiki. Preganjanje katoliške vere in Cerkve je zadnja leta popustilo, sedaj pa bo, tako upajo katoličani, končno-veljavno prenehalo. Cerkve se bodo vse vrstile katoliškim vernikom in katoliško bogoslužje se bo moglo povsod nemoteno vršiti. Nade katoličanov se tudi osredotočujejo okoli šol, ki so bile doslej brezverske in brezbožne. Duh časa in nujno potrebna obnova ljudstva ter vseh njegovih slojev neodklonljivo zahteva krščansko vzgojo otrok. Pričakuje se, da se bo moralno mišljenje novega državnega predsednika najboljše pokazalo v zopetni vpeljavi krščansko-moralne vzgoje mladine.

Mussolini govori v Rimu ob petletnici sankcij proti Italiji

Mussolini je sprejel na kolodvoru v Rimu generala Antonesca, diktatorja Romunije

»Jaz sem bolj spretna ko ti!«
S tem se je prerekanje končalo. Sklenili so, da bodo počakali na noč.

Naposled se je zvečerilo. Mesec ni svetil in noč je bila temna.

Stari Lavrencij in Marija sta dolge ure stala pri oknih in pričakovala napad, toda zaman. Hrane nista imela. Ko sta Indijanec in Roger streljala, so natovorjeni mezig odbežali.

Zvečer sta jetnika sklenila, da bosta menjaje čula. Starec je prevzel prvo stražo do polnoči.

20.

Samotar bi stražil do zore, toda Marija se je okrog polnoči vzbudila in ga prisilila, da je legel k počitku.

Marija je bila čuječa. Nenadoma je postala pozorna na rahel šum. Po pozornem prisluškovanju je ugotovila, da se je nekdo plazil k vratom. Stisnila je samokres, stopila k malemu oknu in prisluškovala dalje. Hipoma je zaslišala šepet: »Marija Linscott!«

Marija je zadržala dih. Šepetanje se je ponovilo: »Marija Linscott! Prijatelj sem. Pomagati vam hočem.«

Mariji se je zdelo, da je bil ženski glas. Vzela je električno svetilko in nenadoma posvetila skozi okno. V tem trenutku je počil zunaj strel, kateremu je takoj sledil

drugi. Marija je v svetlobi svoje svetilke videla, da je roka, ki je bila oddala strele, omahnila in izginila.

Starec se je vzbudil in v trenutku skočil k Mariji. Vzel ji je svetilko in posvetil ven. Pred oknom je ležal mrlič: Anita Orloga.

Anita je merila na Marijo, toda oslepljena od nenadne svetlobe je pomerila prenizko. Strela sta zadela kameniti rob. En strel se je odbil in zadel Anito. Tako je umrla od lastnega strela zadeta.

Pređen so lopovi zaznali, kaj se je zgodilo in preden sta starec in Marija bila na jasnem o položaju, je švignil plamen iz suhih tramov.

»Gori!« je vzkliknila Marija.

Starcu je takoj postalo vse jasno.

»Bežati morava od tu!« je dejal.

»Naravnost v roke jim bova prišla!« je zašepetala Marija.

»Če ostaneva, bova zgorela, toda zunaj se bova trdo branila!« je odločno odvrnil starec.

Prijel je Marijo za roko in šel z njo proti zadnjim vratom. Hitro sta odstranila ovire in smuknila iz hiše.

Plamen je osvetlil vso okolico. Nard je sklonjen nad Anito bridko jokal. Lopovi so obstopili gorečo hišo v polkrogu. Asplet je brezčutno gledal strahotno sliko.

Ko so se Marijine oči privadile močni svetlobi, je zagledala Rogerja pred seboj. Starčev pogled pa se je ustavil na lopovih.

gospa, ki stanuje 150 kilometrov daleč od Njujorka. Vsak dan se odpelje z letalom tja po opravkih, nato pa se spet vrne po zračni poti domov. Pri nekem rudniku zaposlena tajnica je dobila ime »leteča tajnica«, ker opravlja tajniške posle svojega šefa po vseh rudnikih, ki jih obiskuje z letalom.

London je v preteklosti zelo trpel. London je že staro mesto. Obstoja je že pred Kristusovim rojstvom. Kelti so nazivali ta kraj Long Dun, Rimljani kasneje pa Londinium, od česar je nastalo ime sedanjega vlemesta ob Temzi. Razume se, da je v svoji dolgi zgodovini precej trpel. L. 1077. je London pogorel do tal, leta 1090. je strašen vihar porušil v njem 600 hiš in več cerkva. L. 1258

Spanija lahko ustvari nevarne zapletljaje

V zadnjem času je postala Francova Španija zelo gibčna. Potem ko je odigrala vlogo posrednika med Francijo in Španijo, je pohitel s svojimi zahtevami glede francoskega Maroka (francoska kolonija v severozapadni Afriki). Španska vojska je medtem že zasedla tangersko mednarodno ozemlje (nasproti Gibraltarju v severni Afriki), ki si ga je zaman skušala prisvojiti že v zadnji svetovni vojni. Današnja Španija pa ima glede na dolgo državljansko vojno le malo pogojev za močno zunanjo politiko. Nesoglasja v samem vladnem taboru tudi ne morejo okrepiti te politike. Razgovori o francoskem Maroku pa vsekakor niso nikaka izmišljotina. Vzpostavitev španskega svetovnega vladarstva ali imperija spada med glavne točke »španske falange«, kakor se imenuje glavna stranka Francovega režima. Španski pas Maroka je izhodišče za takšne težnje. Širitelji teh načrtov poudarjajo, da ima Španija pravico do ozemlja na severni afriški obali, ker so ta ozemlja pripadala španski državi še za časa Ferdinanda Katoliškega (1558—1564), Karla V. (umrl 1558) in Filipa II. (umrl 1598). Z isto utemeljitvijo pa bi potem Španci smeli zahtevati tudi Tripolis, južno Italijo, Sicilijo itd. Ugotoviti je treba, da se pristaši generala Franca ne omejujejo le na načrte, temveč da se tudi oborožujejo in pripravljajo. Tako so na primer še pred francoskim zlomom zgradili utrdbe na Pirenejih (pogorje med južno Francijo in Španijo). Se-

Španski zunanji minister Suer se rokuje v Berlinu s Hitlerjem. Ob Hitlerjevi strani sta italijanski zunanji minister grof Ciano in nemški tožmač dr. Schmidt

danji predsednik francoske vlade maršal Pétain je imel kot francoski poslanik v Madridu priliko, da te utrdbe spozna.

Ob koncu državljanske vojne je ostalo generalu Francu na razpolago še okoli 1300 tujih letal. Letalski minister pa je napovedal izvežbanje 2000 letalcev v tem letu ter nadaljnjih 3000 v prihodnjem. V Španiji so tudi ostala tuja vojaška zastopstva. Nejasno pa je stanje prometnih naprav, pristanišč itd. Španska oporišča pa bi v primeru pomorske borbe lahko odlično služila komur koli.

Končno stališče Francove Španije bo gotovo odvisno od pomorske vojne in njenega razvoja. Angleško brodovje, pomnoženo s francoskim, ima trenutno premoč v Sredozemlju, toda Angleži bodo morali računati z možnostjo ogrožanja s strani Španije. Današnja Španija ne misli le na vzpostavitev svetovnega vladarstva, temveč tudi na zaščito španskega sveta v Ameriki po geslu: Španski svet za Špance!

Španija predstavlja med evropskimi državami veličino, ki ni velika. Toda glede na svoj zemljepisni položaj, vojaške možnosti ter diplomatske zveze lahko ustvari zapletljaje, ki bi mogli daleč presežati okvir njenega lastnega mednarodnega pomena.

V zvezi s tem moramo beležiti tudi glasove, ki krožijo po svetu okoli osebe francoskega vrhovnega generala Weyganda. Ta general je bil pred meseci poslan v Afriko v francoske kolonije, da bi napravil tam red in ohranil kolonije za vladno maršala Pétaina. V francoskih kolonijah v Afriki vlada namreč močna agitacija za pobeglega francoskega generala De Gaullea. V resnici je ta general zasedel že več francoskih kolonij s svojim vojaštvom in jih priključil v francoski še vojujoči se tabor. Podpirajo ga Angleži. General Weygand je

V Parizu je otvorjena framasonska razstava. Veliki framasonski mojster je zaprisegal nove člane v dvorani, koje oprema je vidna na sliki

svojo nalogo rešil in ohranil nekaj kolonij za vladu v Vichyju. Moral pa bi se že vrniti nazaj v Francijo, tega pa doslej še ni storil in je ostal v Afriki. S tem v zvezi se širijo glasovi, da je ostal general Weygand v Afriki radi — Španije, ker če bi se hotela Španija polastiti kakšne francoske kolonije v Afriki — tako pravijo glasovi — je general Weygand pripravljen, da jih rajši odstopi generalu De Gaulleu. In s tem vprašanjem v zvezi je vloga in zadržanje Španije silno važno.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

70 letnega starčka zadela kap. Prejšnji teden je v Murski Soboti nenadoma umrl posestnik Anton Barbarič, ki ga je zadela srčna kap. Kako so pokojnika imeli radi, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležila velika množica ljudi. Naj počiva v miru!

Smrt blage matere. V št. Petru na Medvedovem selu je v Gospodu zaspala Ema Vehovar v 83. letu starosti. Pokojna je bila velika trpinka. Več let jo je mučila zelo huda bolezen. Znala pa je svoje trpljenje darovati za razne dobre namene: za duhovnike, za misijone, za grešnike, za druge bolnike in umirajoče, za duše v vicah itd. Bila je nekaka duša-žrtev in je želela Bogu zadoščevati tudi za grehe drugih. Kot gospodinja je rada podpirala reveže. Držala

pa se je načela: naj levica ne ve, kaj dela desnica. Bila je prijateljica molitve. Ko je imela kako pot, je najrajši hodila sama, da je med potjo lahko nemoteno molila. Tudi ponoči je vstajala k molitvi. Med boleznijo je iskala utehe v molitvi. Pristrčno je ljubila presv. Evharistijo. Sv. obhajilo je prejemale, kadar ji je bila dana prilika. V zdravih dneh je bila pri šmarnicah in zornicah stalen gost mize Gospodove. Zlasti je nikdar ni manjkalo pri sv. obhajilu ob prvih petkih. Bila je tudi članica ženske Marijine družbe. Skrbno je vzgajala svoje otroke in jih zelo ljubila. Nikdar se ji ni zacelila rana, katero ji je zadala smrt najmlajšega sina, gospodarja na domu. Od odprtem grobu je g. župnik v poslovnem govoru orisal njeno življenje. — Na dan po-

je zavlada v mestu lakota in pobrala 20.000 duš. Glad je vklenil mesto v svoje kremplje zno-va leta 1314. in 1317. Leta 1347. je pomrla zaradi kuge polovica meščanov. Samo na enem pokopališču so položili v zemljo 50.000 ljudi. Trpljenja Londona še ni bilo konec. V kmečkem uporu vodje Taylorja, ki je 1381 udril v mesto, so ljudje prestali mnogo strahu. Pod kraljem Jakobom I. je umrlo v mestu 30.000 duš, pod Karlom je kuga pomorila 45.000 meščanov. Porazno je bilo uničevanje kuge v letih 1664. do 1666. Po uradnih zapiskih je tedaj umrlo 68.950 Londončanov. Dejansko pa mnogo nad sto tisoč! Komaj je kuga prestala, je 2. septembra 1666 izbruhnil v mestu velik požar. V nekaj urah je strašno

»Naprej, možje!« je zaklical Roger. »Iztrgajte dekletu staremu norcu in ga privedite sem!«

V tem trenutku se je zaslišal peket konjskih kopit. Konji lopovov so podivjali zaradi močne svetlobe. Mariji se je posrečilo enega zgrabiti.

»Pogum, Marija!« je zaklical samotar in dvignil Marijo na konja. V roke ji je potisnil svoj samokres. Nato je konja udaril. Žival je divje poskočila in oddirjala.

»Z Bogom!« je zaklicala Marija.

V naslednjem trenutku je izginila.

En lopov ji je sledil. Pregarjanje ni trajalo dolgo. Marijin konj se je zadet od krogle zvrnil in pokopal deklico pod seboj. Od tu je streljala na lopova, ki je strele vračal, dokler ga ni zadel Marijin strel v glavo. Marija se ni mogla rešiti izpod konja in Nardovi fantje so se ji približali, da bi jo živo ujeli. Napadli so jo vsi hkrati. Marija je streljala, a zadela ni. Pač pa je zadel Lavrencij, ki je streljal od goreče hiše. Trikrat se je slišal krik iz tolpe lopovov, ko je iz starčeve roke padla puška in je on zadnjič objel s pogledom razvaline Rotenburga...

V naslednjem trenutku so pograbile trde roke Marijo in jo vlekli izpod konja. V svitu plapolajočega ognja je satanski, porogljiv obraz strmela vanjo: obraz Rogerja Aspleta.

»Proč od tu!« je slišala. »Tu se bomo spekli! V desetih minutah bodo vse razvaline v plamenu. Hitro v hribe!«

»Vse se temni!« je zaječala Marija in je izgubila zavest.

Ko se je spet vzdramila, je čutila, da je privezana k sedlu: privezali so jo na njenega mezga. Nard je nosil s seboj Anitino truplo. Na neki jasi so se ustavili in pokopali Anito. Lopovi so izginili v gozdu, Marija in Roger sta ostala sama. Roger je ponudil jed utrujeni deklici, a ta jo je ponosno odklonila.

Dolgo sta molče strmela drug v drugega. V Marijinih očeh je gorelo sovraštvo in zaničevanje.

»Asplet, kaj prav za prav hočete od mene? Povejte resnico! Pripravljena sem na to, da se odkupim.«

»Koliko date?« je porogljivo vprašal lopov.

»Torej ste vendar postali bandit!«

Asplet je skomizgnil z rameni in odgovoril smehljaje:

»Bandit gor, bandit dol! Glavno je, da človek nekaj zasluži.«

»Povejte, pod kakimi pogoji me boste izpustili?« je nemirno vprašala deklica.

Čutila je, da pri tem človeku ne bo našla usmiljenja, zaradi tega se je je polasčal obup.

Roger je bil mislil, da je njegova ljubezen do Marije že umrla. Ko pa je zdaj gledal Marijin ljubki obraz, je čutil, da jo še prav tako ljubi, kakor tedaj, ko jo je moral ponižan zapustiti. Na to niti ni mislil, da je Marija ugrabil Rajski dol, le to mu je rojilo po glavi, da ma

Razbojnik Tunga

Zgodba iz Mandžurije

(Nadaljevanje)

»Eh, kaj! Ti me tudi v tem primeru ne bi izpustil, če bi dobil odkupnino, ki je seveda naša hiša ne more izplačati. Ti bi stavil vedno nove zahteve, kakor si jih svojčas stavil trgovcu Timurju.«

Lepov je ostrmel, potem pa besno zavpil:

»Molči!«

Nato se je obrnil k tovarišem in jim je ukazal:

»Poberite se! Jang, ti ostani!«

Po odhodu razbojnikov je Tunga stopil k misijonarju, ga prijel z obema rokama za hlačo na prsih in sikal skozi zobe:

»Misijonar! Poslušaj, kaj ti bom povedal! Do polnoči ti dam čas. Če do tedaj ne napišeš pisma, se mi naj roka posuši, če ti ne bom s tem nožem prebodel srca. Premisli si... Jang, ostani pri njem!«

Nato je odšel.

Skozi ozko špranjo je prihajala v votlino motna svetloba. Moglo je biti proti večeru. Misijonar in Jang nista govorila.

Nenadoma se je odgrnila zavesa, ki je ločila votlino od hodnika, kateri je vodil še dalje v notranjost. Vstopila je Tungova hči; v desnici je imela težek samokres.

»Jang, ti še nisi večerjal. Pojdi jest! Jaz bom eno uro stražila jetnika.«

Kitajec je odšel, deklica pa je sedla. Čez nekaj časa je zašepetala:

»Misijonar, ti si korajžen mož! Tako še nihče ni odgovarjal mojemu očetu... Ali hočeš zbežati z menoj?«

P. Bernard ni mogel skriti smehljaja.

»Misijonar naj bi zbežal z mlado žensko? Ti si poštena deklica in dobro misliš, toda...«

Nato je p. Bernard preprosto govoril pognanski deklici o krščanstvu, o katoliškem duhovništvu.

Deklica je sklonila glavo, ko da bi razmišljala. Čez čas je spet zašepetala:

»Ti si mi povzročil bol s svojimi besedami, toda jaz te ne sovražim.«

Misijonar jo je nekaj časa gledal. Nenadoma se je nečesa domislil.

»Ali je mladi Tunga tvoj brat?« je šepetaje vprašal.

»Da. Toda čemu vprašaš?«

»On ni tebi podoben, pa tudi očetu ne. Ti pa si podobna očetu.«

»Jaz — moram — molčati...«

V misijonarjevi glavi se je začelo svitati. Iz dekletovih zadnjih besed je sklepal, da gre za neko skrivnost. Kaj, če je ta mladenič Timurjev sin? Božja pota so čudovita.

»Koliko je star?«

»Petnajst let.«

P. Bernard je vzdrltel od notranjega razburjenja. Petnajst let... Timurjev otrok je bil pred dvanajstimi leti ukraden in tedaj je bil star tri leta.

Toda mrtvaški list?!

Ali je bil dotični raziskovalec goljuf? Po pripovedovanju p. Leona je to izključeno. Toda takrat je umrl neki otrok. Morda se je bila izvršila kaka zamenjava?

Jang se je vrnil, deklica pa se je odstranila. Ob Kitajčevem povratku je nova misel šinila v misijonarjevo glavo.

Jang! Jang! Ali se ni tako imenoval Timurjev pomočnik, ki je bil sodeloval pri ropu otroka? Pater se je hotel o tem prepričati.

»Jang!«

»Kaj je?«

»Kako dolgo že poznaš Tunga?«

»Zakaj vprašaš? Kakih dvajset let.«

»Kako star je?«

»Okrog petdeset let ima.«

»In mladi Tunga?«

»Šestnajst.«

»Tako?«

»Čemu se čудиš? In zakaj si prebledel?«

Misijonarju se je zdelo, da je zagledal za zaveso, ki je bila nekoliko odgrnjena, dve temni očesi. A ni se zmenil za to. Njegove misli so bile pri mladem Tungu. Kitajec je rekel, da šteje šestnajst let, dekle pa je prej trdilo, da je star petnajst let. Če se nista zlagala, potem sta mislila na različni osebi. Šestnajstletni je bil umrl in zdaj so petnajstletnega izdajali za šestnajletnega.

Pater se je spomnil na zakrito ženo, ki mu je bila skrivaj dala zlatnik. Ko bi ji mogel vrniti edinega otroka, katerega smatra za mrtvega!

V razmišljanju ga je premotil Jang.

»Boš pisal pismo?« je vprašal trdo.

»Ne!« je misijonar odločno odgovoril.

»Vem, da misijonarji držijo besedo. Toda tudi Tunga bo držal svojo. Če ne boš pisal, si zapisan smrti!«

»To je v božjih rokah.«

»Gotovo!«

Čez čas je šepetaje vprašal:

»Ali imaš pri sebi kaj denarja, ki ga drugi niso našli?«

Pri tem se je jetniku vsilila nova misel. Odvrnil je:

»Da, pet zlatnikov imam všitih in če boš odgovoril na tri vprašanja, bodo tvoji. Ne bom te izdal.«

Kitajec ga je nekaj časa gledal, potem pa tiho dejal:

»Vprašaj!«

Pater se je delal, kakor da bi za vse vedel.

»Samo to hočem vedeti, ali mi boš resnico povedal: mladi Tunga je sin trgovca Timurja iz Čičkarja!«

Kitajec je vzdrltel in debelo pogledal.

»Gromska strela! Odkod veš to? Saj vendar nihče tega ne ve!«

»Drugo vprašanje: ali pri ropu nisi tudi ti sodeloval?«

»Molči! Kdo ti je to povedal?«

Jang se je tresel od groze.

»Da ali ne? Meni lahko poveš, saj veš, da bom o polnoči umrl.«

»Sem sodeloval. Maščevati sem se hotel in Budha (indijski bog) mi je pomagal.«

»Še eno mi povej: ali je pred dvanajstimi leti Tungu umrl kak sin?«

»Da, in takrat je tega sprejel za sina.«

»Tistemu zdravniku pa ste rekli, da je zdravil Timurjevega sina?«

»Tako je! Odkupnine ni bilo, Tunga pa je dobil lepega sinčka. Z mrtvaškim listom smo hoteli preslepiti trgovca, da ne bi stikal za sinom. Tunga je zadovoljen z novim sinom. Jaz pa sem tudi zadovoljen, ker je moja maščevalnost nasičena in ker upam, da bom z mladeničem naredil še dobro kupčijo. Tunga sevega ne sme vedeti za moj namen, ker bi drugače storil z menoj to, kar bo s teboj opolnoči, če ne napišeš pisma... Tako, zdaj veš vse. Sem z zlatniki!«

»Dobil jih boš! Razveži mi roke, da jih izparam.«

(Konec prihodnjilj)

SMEJTE SE!

Uslužnost

Gospa (ogorčena): »Zakaj ste pa okna samo od znotraj umili in ne tudi od zunaj?«

Služkinja: »Veste, milostljiva, znotraj sem jih umila, da bo gospa lahko ven gledala, od zunaj jih pa zato nisem, da ne bodo mogli ljudje k nam noter gledati...«

Dobrosrčenž

Krokarjev Miha, uradnik, sreča večje število znancev, pa jim pravi: »Kam pa jo bomo kaj nocoj potegnili? Veste, imam še tri dinarje mesečnega prebitka, pa ne bi rad sam vsega zapravil...«

Lepa družina

Zagovornik: »Potem pomislite, gospodje porotniki, da obtoženec svojega očeta, ki je pri vzgoji tako potreben, še poznal ni. Tisti dan, ko se je rodil, je moral oče v šestnajstletni zapor.«

Sodnik: »Pa obtoženec je vendar že precej starejši ko šestnajst let. Kako da ne bi bil očeta videl?«

Zagovornik: »Ja, vse res; toda tisti dan, ko so izpustili očeta iz ječe, je bil sin že notri!«

Vnuk igra starega očeta

*

UGANITE!

Zakaj pretepemo poredno deco?

(Zato, da jo boli.)

Kje nosijo največ klobukov?

(Na glavi.)

Živi pritiska, mrtvi pa piska?

(Orgle in organist.)

Zakaj maha pes z repom?

(Ker rep ne more s psom.)

Kdo ima največ njiv na svetu?

(Smrt — pokopališče.)

*

KAKŠNO STAROST DOČAKAJO?

Enodnevnica: 24 ur

Metulj: 2 meseca

*

POIŠČITE!

Kje je deklica, ki je utrgala planike?

KUPUJE: hranilne knjižice bank in hranilnic ter vrednostne papirje po najugodnejših cenah 1430
PRODAJA: **BANČNO KOM. ZAVOD, MARIBOR**

Pletene jopce

damske, moške, otroške še po stari ceni iz lastne pletarne, nogavice, kapce, rokavice, spodnje perilo pri »LUNA«, Maribor samo Glavni trg 24, (avtobusni kolodvor) 1461

Pozor!

Vsakovrstne odpadke železja, kovine, cunj, litine, papirja, kupuje in plačuje po najvišjih cenah tvrdka Justin Gustinčič, Maribor, Kneza Koclja 14 in podružnica na vogalu Ptujске in Tržaške ceste. Telefon 21-30. — Kupujem tudi gumo in steklo!

Kdor oglašuje — napreduje!

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

P O Z A R

V L O M

S T E K L O

K A S K O

J A M S T V O

N E Z G O D E

Z V O N O V E

Ž I V L J E N J E

K A R I T A S

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vse te vloge pri tej hranilnici Dravska banovina z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno

Centrala: Maribor
v lastni palači na oglu
Gosposke in Slovenske ulice

Podružnica: Celje
nasproti pošte, prej
Južnoštajerska hranilnica

»Nihče naj ne misli, da bo mogoče javni red in socialni mir proti prevratnim elementom uspešno braniti, če se nemudoma ne pristopi k pogumnemu delu!« (Pij XI.)

Nujno je ustvariti predvsem jasnost v tem, kaj hočemo!

Hočemo ustvariti nov red!

Hočemo stanovsko državo!

Hočemo, da bo tudi v naši državi javni red in socialni mir in da prevratni elementi ne pridejo do moči!

Naročite si knjigo »STANOVSKA DRŽAVA«! Cena knjige je 12 din, za stroške pošiljke še 1 din, skupno torej 13 din. Pošljite nam po položnici to vsoto in Vam določimo knjigo!

Priporoča se

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

V s a k

*slovenski gospodar zavaruje
sebe, svojce in svoje imetje
le pri naši zavarovalnici*

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici
v Mariboru registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Gosposka ulica 23 Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. Stanje hranilnih vlog din 53,000.000.-

CIRILOVA KNJIŽNICA

Vsakdo sega po knjigah in srečkah za
KNJIŽNO NAGRADO!

PRIPOVEDNI SPISI

- Achleitner Artur: Planinski kralj.**
Povest s štajerskega Pohorja. Poslovenil dr. Ivan Dornik. Cirilova knjižnica, 29. zvezek. Str. 175. Broš. 26 din, vez. 35 din.
- Andersen R.: Otroci naše ljube gospe.**
Roman. Str. 183. Broš. 15 din, vez. 26 din.
- Bennet Arnold: Živ pokopan.**
Iz angleščine prevedel Paulus. Str. 140. Cirilova knjižnica, 10. zvezek. Broš. 8 din.
- Camelli Illemo: Izpovedi socialista.**
Od socializma do duhovništva. Prevedel J. R. S. Str. 148. Cirilova knjižnica, 11. zvezek. Broš. 16 din.
- Ciganka.**
Povest iz domačih hribov. Cirilova knjižnica, 126. zvezek. Str. 160. Broš. 14 din, vez. 24 din.
- Cooper I. F.: Zadnji Mohikanec.**
Indijanska povest iz leta 1757. Prevedel Benkovič. Str. 153. Cirilova knjižnica, 19. zvezek. Broš. 11 din, vez. 20 din.
- Doyle A. Conan: V Libijski puščavi.**
Roman. Iz angleščine prevedel Paulus. Str. 155. Cirilova knjižnica, 9. zvezek. Broš. 12 din.
- Fogazzaro Antonio: Mali svet naših očetov.**
Roman v treh delih. Prevod iz italijanščine. Str. 488. Cirilova knjižnica, 16. zvezek. Broš. 28 din.
- Ganghofer-Poznič: Samostanski lovec.**
Povest. Broš. 46 din, vez. 58 din.
- Golec Januš: Guzaj.**
Ljudska povest. Str. 184. Cirilova knjižnica, 67. zvezek. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Golec Januš: Trojno gorje.**
Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvaških pradedov. Str. 181. Cirilova knjižnica, 69. zvezek. Broš. 12 din, vez. 20 din.
- Golec Januš: Kruci.**
Ljudska povest. Str. 142. Cirilova knjižnica, 86. zvezek. Broš. 14 din, vez. 20 din.
- Golec Januš: Propast in dvig.**
Ljudska povest. Str. 130. Cirilova knjižnica, 112. zvezek. Broš. 10 din, vez. 20 din.
- Golec Januš: Ponarejevalci.**
Str. 107. Broš. 8 din, vez. 16 din.
- Gorkij Maksim: Otroška leta.**
Povest. Poslovenil dr. Dornik. Str. 236. Broš. 28 din, vez. 36 din.
- Grofov jagar.**
Povest iz domačih hribov. Cirilova knjižnica, 129. zvezek. Str. 208. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Hentaller: Sirota Marjetica.**
Povest. Prevedel Kolenc Franc. Cirilova knjižnica, 116. zvezek. Str. 134. Broš. 12 din, vez. 18 din.
- Ilaunig dr. O.: Tatenbach.**
Zgodovinska povest. Str. 293. Cirilova knjižnica, 34. zvezek. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Ilaunig dr. O.: Črni križ pri Hrastovcu.**
Zgodovinska povest. Str. 201. Cirilova knjižnica, 26. zvezek. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Iver: Denar.**
Sodobni roman. Prevedel Kolenc Franc. Cirilova knjižnica, 117. zvezek. Str. 200. Broš. 14 din, vez. 24 din.
- Keller Pavel: Dom.**
Roman iz šlezjskih hribov. Prevod iz nemščine. Str. 210. Cirilova knjižnica, 20. zvezek. Broš. 22 din, vez. 35 din.
- Keller Pavel: Hubert.**
Roman iz gozdov. Poslovenil dr. Dornik. Str. 272. Cirilova knjižnica, 84. zvezek. Broš. 20 din, vez. 30 din.
- Keller Pavel: Zima med gozdovi.**
Roman. Poslovenil dr. Dornik. Str. 251. Broš. 36 din, vez. 50 din.

- Keller Pavel: Skrivnostni studenec.**
Roman. Poslovenil dr. Dornik. Str. 192. Cirilova knjižnica, 70. zvezek. Broš. 16 din, vez. 26 din.
- Kolenc Franjo: Krvave zarje.**
Mehiški roman. Str. 172. Cirilova knjižnica, 83. zvezek. Broš. 12 din, vez. 20 din.
- Kolenc Franc: Dragarjevina.**
Str. 232. Broš. 10 din, vez. 18 din.
- Kolenc Franc: Marijin vitez.**
Str. 135. Broš. 12 din, vez. 24 din.
- Kolenc Franjo: V rdečem rajju.**
Str. 142. Broš. 12 din, vez. 24 din.
- Kolenc Franjo: Otrokova daritev.**
Str. 156. Vez. 20 din.
- Konsians Henrik: Vojaški novinec.**
Belgijska povest. Prevedel Al. B. Str. 81. Broš. 5 din.
- Križanič dr. Ivan: Žlahtna rozga Slovenskih gor.**
Str. 56. Broš. 5 din.
- Lazar Štefan: Kraljica Estera.**
Roman. Iz madžarščine prevedel Fr. Kolenc. Str. 171. Broš. 10 din.
- Lazar Štefan: S strelo in plinom.**
Roman. Prevedel Fr. Kolenc. Str. 112. Broš. 7 din.
- Mauriac Pierre: Štev. 136...**
Povest. Prevedel Kolenc Franc. Cirilova knjižnica, 128. zv. Str. 166. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Melville C. J. Whyte: Gladiatorji.**
Zgodovinski roman. Iz angleščine prevedel Paulus. Prvi del. Str. 176. Cirilova knjižnica, 5. zvezek. Broš. 12 din. — Drugi del. Str. 168. Cirilova knjižnica, 6. zvezek. Broš. 12 din. — Tretji del. Str. 143. Cirilova knjižnica, 7. zvezek. Broš. 12 din. — Vsi trije deli v platno vezani 50 din.
- Meško Ksaver: Na poljani.**
Roman. Str. 176. Broš. 25 din, vez. 38 din.
- Meško Ksaver: Črtice.**
Str. 174. Cirilova knjižnica, 68. zvezek. Broš. 14 din, vez. 24 din.
- Nevery R.: Duhovnik s krvavo haljo.**
Irska povest. Priredil Fr. Kolenc. Str. 114. Cirilova knjižnica, 85. zvezek. Broš. 12 din, vez. 20 din.
- Očetov greh.**
Str. 127. Cirilova knjižnica, 115. zvezek. Broš. 10 din, vez. 18 din.
- Orczy B.: Dušica.**
Roman v treh delih. Iz angleščine prevedel Paulus. Prvi del. Str. 286. Cirilova knjižnica, 8. zvezek. Broš. 16 din, vez. 30 din. — Drugi del. Str. 389. Cirilova knjižnica, 8. zvezek. Broš. 25 din, vez. 40 din. — Tretji del. Str. 426. Cirilova knjižnica, 8. zvezek. Broš. 32 din, vez. 44 din.
- Orczy B.: Mož v sivi suknji.**
Roman iz Napoleonove dobe. Prevedel Paulus. Str. 219. Cirilova knjižnica, 32. zvezek. Broš. 20 din, vez. 32 din.
- Pavič Mara: Pravica in usmiljenje.**
Povest. Iz hrvaščine prevedel Fr. Kolenc. Str. 97. Broš. 7 din.
- Petančič Davorin: Svete gore.**
Povest. Cirilova knjižnica, 114. zvezek. Str. 220. Broš. 18 din, vez. 28 din.
- Przerwa-Tetmajer: Rokovnjači izpod Tatre.**
Povest. Prevedel Benkovič. Str. 202. Cirilova knjižnica, 23. zvezek. Broš. 16 din, vez. 28 din.
- Reimmichlova povest: Habakuk.**
Str. 113. Broš. 10 din, vez. 18 din.
- Reimmichlova povest: Ukradena nevesta.**
Str. 124. Broš. 14 din, vez. 24 din.
- René Bazin: Žito poganja.**
Roman. Prevedel Čokan Anton. Cirilova knjižnica, 127. zvezek. Str. 240. Broš. 18 din, vez. 28 din.

Reynaud I. Ch.: Čudež, žudež!

Sodobni roman. Priredil Fr. Kolenc. Str. 94. Cirilova knjižnica, 113. zvezek. Broš. 8 din, vez. 16 din.

Savage H. R.: Snubitev kneza Šamila.

Povest iz rusko-turške vojne. Iz angleščine prevedel Poljanec Josip. Str. 332. Cirilova knjižnica, 22. zvezek. Broš. 32 din, vez. 42 din.

Sills Arthur: Smrtna past.

Ameriški roman. Priredil Fr. Kolenc. Str. 108. Cirilova knjižnica, 24. zvezek. Broš. 9 din.

Strachwitz: Kakor hrasti v viharju.

Priredil Fr. Kolenc. Str. 174. Cirilova knjižnica, 99. zvezek. Broš. 12 din, vez. 24 din.

Burrough: Džungla.

Roman iz afriških pragozdov. Prevedel Paulus. Cirilova knjižnica, 12. zvezek. Prvi del. Str. 259. Broš. 18 din. — Drugi del. Str. 217. Broš. 14 din.

Cervantes Miguel: Don Kišot iz Manče, vitez žalostne postave.

Slovenski mladini priredil Pavle Flerè. Str. 158. Broš. 12 din, vez. 20 din.

Erckmann Chatrian: Zgodbe Napoleonovega vojaka.

Povest. Iz francoščine prevedel Benkovič. Str. 183. Cirilova knjižnica, 15. zvezek. Broš. 12 din.

Kosi Anton: Iz otroških ust.

Smešno-modre črtice iz življenja naših malih. Prvi zvezek. Str. 64. Cirilova knjižnica, 17. zvezek. Broš. 8 din. — Drugi zvezek. Str. 120. Cirilova knjižnica, 25. zvezek. Broš. 16 din.

ZNAMENITI KARL MAYEVI ROMANI**May Karl: Križem po Jutrovem.**

I. knjiga, 1. zvezek: Jezero smrti. Cirilova knjižnica, 28. zvezek. Broš. 13 din.

I. knjiga, 2. zvezek: Kako sem v Mekko romal. Cirilova knjižnica, 30. zvezek. Broš. 13 din.

I. knjiga, 3. zvezek: Pri Sammarih. Cirilova knjižnica, 31. zvezek. Broš. 13 din.

I. knjiga, 4. zvezek: Med Jezidi. Cirilova knjižnica, 33. zvezek. Broš. 13 din.

I. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Po divjem Kurdistanu.

II. knjiga, 1. zvezek: Amadija. Cirilova knjižnica, 35. zvezek. Broš. 13 din.

II. knjiga, 2. zvezek: Beg iz ječe. Cirilova knjižnica, 36. zvezek. Broš. 13 din.

II. knjiga, 3. zvezek: Krvna osveta. Cirilova knjižnica, 37. zvezek. Broš. 13 din.

II. knjiga, 4. zvezek: Med dvema ognjema. Cirilova knjižnica, 38. zvezek. Broš. 13 din.

II. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Iz Bagdada v Stambul.

III. knjiga, 1. zvezek: Smrt Mohammed Emina. Cirilova knjižnica, 39. zvezek. Broš. 13 din.

III. knjiga, 2. zvezek: Karavana smrti. Cirilova knjižnica, 40. zvezek. Broš. 13 din.

III. knjiga, 3. zvezek: Na begu v Evropo. Cirilova knjižnica, 41. zvezek. Broš. 13 din.

III. knjiga, 4. zvezek: Družba En Nasr. Cirilova knjižnica, 42. zvezek. Broš. 13 din.

III. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: V gorah Balkana.

IV. knjiga, 1. zvezek: Kovač Šimen. Cirilova knjižnica, 43. zvezek. Broš. 13 din.

IV. knjiga, 2. zvezek: Zaroka z zaprekami. Cirilova knjižnica, 44. zvezek. Broš. 13 din.

IV. knjiga, 3. zvezek: V golobjaku. Cirilova knjižnica, 45. zvezek. Broš. 13 din.

IV. knjiga, 4. zvezek: Mohamedanski svetnik. Cirilova knjižnica, 46. zvezek. Broš. 13 din.

IV. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Po deželi Škipetarjev.

V. knjiga, 1. zvezek: Brata Aladžija. Cirilova knjižnica, 47. zvezek. Broš. 13 din.

V. knjiga, 2. zvezek: Koča v soteski. Cirilova knjižnica, 48. zvezek. Broš. 13 din.

V. knjiga, 3. zvezek: Miridit. Cirilova knjižnica, 49. zvezek. Broš. 13 din.

V. knjiga, 4. zvezek: Ob Vardarju. Cirilova knjižnica, 50. zvezek. Broš. 13 din.

V. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Žuti.

VI. knjiga, 1. zvezek: Boj z medvedom. Cirilova knjižnica, 51. zvezek. Broš. 13 din.

VI. knjiga, 2. zvezek: Jama draguljev. Cirilova knjižnica, 52. zvezek. Broš. 13 din.

VI. knjiga, 3. zvezek: Končno — — —. Cirilova knjižnica, 53. zvezek. Broš. 13 din.

VI. knjiga, 4. zvezek: Rih in njegova poslednja pot. Cirilova knjižnica, 54. zvezek. Broš. 13 din.

VI. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Winnetou I.

VII. knjiga, 1. zvezek: Prvikrat na divjem zapadu. Cirilova knjižnica, 55. zvezek. Broš. 13 din.

VII. knjiga, 2. zvezek: Za življenje. Cirilova knjižnica, 56. zvezek. Broš. 13 din.

VII. knjiga, 3. zvezek: Nšo či, lepa Indijanka. Cirilova knjižnica, 57. zvezek. Broš. 13 din.

VII. knjiga, 4. zvezek: Prokletstvo zlata. Cirilova knjižnica, 58. zvezek. Broš. 13 din.

VII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Winnetou II.

VIII. knjiga, 1. zvezek: Za detektiva. Cirilova knjižnica, 59. zvezek. Broš. 13 din.

VIII. knjiga, 2. zvezek: Med Komanči in Apači. Cirilova knjižnica, 60. zvezek. Broš. 13 din.

VIII. knjiga, 3. zvezek: Na nevarnih potih. Cirilova knjižnica, 61. zvezek. Broš. 13 din.

VIII. knjiga, 4. zvezek: Winnetouov roman. Cirilova knjižnica, 62. zvezek. Broš. 13 din.

VIII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Winnetou III.

IX. knjiga, 1. zvezek: Sans ear. Cirilova knjižnica, 63. zvezek. Broš. 13 din.

IX. knjiga, 2. zvezek: Pri Komančih. Cirilova knjižnica, 64. zvezek. Broš. 13 din.

IX. knjiga, 3. zvezek: Winnetouova smrt. Cirilova knjižnica, 65. zvezek. Broš. 13 din.

IX. knjiga, 4. zvezek: Winnetouova oporoka. Cirilova knjižnica, 66. zvezek. Broš. 13 din.

IX. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Satan in Iškariot I.

X. knjiga, 1. zvezek: Izseljenci. Cirilova knjižnica, 71. zvezek. Broš. 13 din.

X. knjiga, 2. zvezek: Yuma šetar. Cirilova knjižnica, 72. zvezek. Broš. 13 din.

X. knjiga, 3. zvezek: Na sledu. Cirilova knjižnica, 73. zvezek. Broš. 13 din.

X. knjiga, 4. zvezek: Nevarnosti naproti. Cirilova knjižnica, 74. zvezek. Broš. 13 din.

X. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Satan in Iškariot II.

XI. knjiga, 1. zvezek: Almadén. Cirilova knjižnica, 75. zvezek. Broš. 13 din.

XI. knjiga, 2. zvezek: V treh delih sveta. Cirilova knjižnica, 76. zvezek. Broš. 13 din.

XI. knjiga, 3. zvezek: Izdajalec. Cirilova knjižnica, 77. zvezek. Broš. 13 din.

XI. knjiga, 4. zvezek: Na lovu. Cirilova knjižnica, 78. zvezek. Broš. 13 din.

XI. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Satan in Iškariot III.

XII. knjiga, 1. zvezek: Spet na divjem zapadu. Cirilova knjižnica, 79. zvezek. Broš. 13 din.

XII. knjiga, 2. zvezek: Pueblo. Cirilova knjižnica, 80. zvezek. Broš. 13 din.

XII. knjiga, 3. zvezek: Rešeni milijoni. Cirilova knjižnica, 81. zvezek. Broš. 13 din.

XII. knjiga, 4. zvezek: Dediči. Cirilova knjižnica, 82. zvezek. Broš. 13 din.

XII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Sužnji I.

XIII. knjiga, 1. zvezek: V Kairi. Cirilova knjižnica, 87. zvezek. Broš. 13 din.

XIII. knjiga, 2. zvezek: Konji in ljudje v Siutu. Cirilova knjižnica, 88. zvezek. Broš. 13 din.

XIII. knjiga, 3. zvezek: V grobnicah in po puščavi. Cirilova knjižnica, 89. zvezek. Broš. 13 din.

XIII. knjiga, 4. zvezek: Bele sužnje. Cirilova knjižnica, 90. zvezek. Broš. 13 din.

XIII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Sužnji II.

XIV. knjiga, 1. zvezek: V levjem brlogu. Cirilova knjižnica, 91. zvezek. Broš. 13 din.

XIV. knjiga, 2. zvezek: Jezero krokodilov. Cirilova knjižnica, 92. zvezek. Broš. 13 din.

XIV. knjiga, 3. zvezek: Abu hamsa mija. Cirilova knjižnica, 93. zvezek. Broš. 13 din.

XIV. knjiga, 4. zvezek: Ob ravniku. Cirilova knjižnica, 94. zvezek. Broš. 13 din.

XIV. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Sužnji III.

XV. knjiga, 1. zvezek: Zadnji lov na sužnje. Cirilova knjižnica, 95. zvezek. Broš. 13 din.

XV. knjiga, 2. zvezek: Ljubite svoje sovražnike. Cirilova knjižnica, 96. zvezek. Broš. 13 din.

XV. knjiga, 3. zvezek: Na seribah. Cirilova knjižnica, 97. zvezek. Broš. 13 din.

XV. knjiga, 4. zvezek: Ugnan. Cirilova knjižnica, 98. zvezek. Broš. 13 din.

XV. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Bela reka.

XVI. knjiga, 1. zvezek: Dvojnik. Cirilova knjižnica, 100. zvezek. Broš. 13 din.
 XVI. knjiga, 2. zvezek: Pred vojnim sodiščem. Cirilova knjižnica, 101. zvezek. Broš. 13 din.
 XVI. knjiga, 3. zvezek: Ob Uruguayu. Cirilova knjižnica, 102. zvezek. Broš. 13 din.
 XVI. knjiga, 4. zvezek: Čez mejo. Cirilova knjižnica, 103. zvezek. Broš. 13 din.
 XVI. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: V Cordillerah.

XVII. knjiga, 1. zvezek: Gran Chaco. Cirilova knjižnica, 104. zvezek. Broš. 13 din.
 XVII. knjiga, 2. zvezek: Puščavnik. Cirilova knjižnica, 105. zvezek. Broš. 13 din.
 XVII. knjiga, 3. zvezek: Lov na sendadóra. Cirilova knjižnica, 106. zvezek. Broš. 13 din.
 XVII. knjiga, 4. zvezek: Božja sodba. Cirilova knjižnica, 107. zvezek. Broš. 13 din.
 XVII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Zaklad v Srebrnem jezeru.

XVIII. knjiga, 1. zvezek: Med drvarji divjega zapada. Cirilova knjižnica, 108. zvezek. Broš. 13 din.
 XVIII. knjiga, 2. zvezek: Na Buttlerjevi farmi. Cirilova knjižnica, 109. zvezek. Broš. 13 din.
 XVIII. knjiga, 3. zvezek: Dvoboj za življenje. Cirilova knjižnica, 110. zvezek. Broš. 13 din.
 XVIII. knjiga, 4. zvezek: Potopljeni zakladi. Cirilova knjižnica, 111. zvezek. Broš. 13 din.
 XVIII. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Dolina smrti.

XIX. knjiga, 1. zvezek: Miss Alma. Cirilova knjižnica, 118. zvezek. Broš. 13 din.
 XIX. knjiga, 2. zvezek: Derviš. Cirilova knjižnica, 119. zvezek. Broš. 13 din.
 XIX. knjiga, 3. zvezek: Spletke in zanke. Cirilova knjižnica, 120. zvezek. Broš. 13 din.
 XIX. knjiga, 4. zvezek: Pekel. Cirilova knjižnica, 121. zvezek. Broš. 13 din.
 XIX. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

May Karl: Soboljar in kozak.

XX. knjiga, 1. zvezek: Kozak številka 10. Cirilova knjižnica, 122. zvezek. Broš. 13 din.
 XX. knjiga, 2. zvezek: Na sledu. Cirilova knjižnica, 123. zvezek. Broš. 13 din.
 XX. knjiga, 3. zvezek: Ob Bajkalskem jezeru. Cirilova knjižnica, 124. zvezek. Broš. 13 din.
 XX. knjiga, 4. zvezek: Domov. Cirilova knjižnica, 125. zvezek. Broš. 13 din.
 XX. knjiga, štirje zvezki. Vezani v eno knjigo: polplatno 65 din, celo platno 70 din, z naslovno sliko 75 din.

Z A N A Š E M A L E**MALA KNJIŽNICA**

Vsak broširan zvezek stane 1 din.

1. Hrabri krojač.
2. V zemlji pritlikavcev.
3. Aladin in čarobna svetilka.
4. Tone Palčič.
5. Doživljaji starega zajca.
6. Dva soseda.
7. Nesrečni kraljevič.
8. Čarobna piščalka.
9. V čarobni zemlji.
10. Ezopove basni.
11. Razne pravljice.
12. Čarobna roža.
13. Guliver pri velikanih.
14. Čarobna lutka.
15. Medvedek, I. del.
16. Medvedek, II. del.
17. Robinson Crusoe, I. del.
18. Robinson Crusoe, II. del.
19. Mali kipar.
20. Čarobna sekira.
21. Vrvar Hasan.
22. Snegulčica.
23. Ruske pravljice, I. del.
24. Ruske pravljice, II. del.
25. Sveti plamen, I. del.
26. Sveti plamen, II. del.
27. Razne povestice, I. del.
28. Razne povestice, II. del.
29. Povestice iz prirode, I. del.
30. Povestice iz prirode, II. del.
31. Štirje dobri prijatelji.

32. Neverjetna povestica.
33. Narodne pravljice, I. del.
34. Narodne pravljice, II. del.
35. Čarobni konj.
36. Dvorana pod zemljo.
37. Pravi prijatelj.

P E S M I**Vida Taufer: Veje v vetru.**

Broš. 18 din, pl. vez. 28 din, v usnje vez. 36 din.

S L I K A N I C E**Zdrava Marija.**

Cena 17 din.

Rožni venec.

Cena 19 din.

Štirje fantje muzikantje.

Cena 6 din.

Ruska pravljica o carjeviču Ivanu, Žar ptici in sivem volku.

Kart. 12 din.

**BOGOSLOVJE, MOLITVENIKI,
PREMIŠLJEVANJA****Avšič Martin: Pridige za nedelje in praznike.**

Str. 252. Prej 30 din, sedaj 10 din.

Bernik: Marija in Jezusovo presv. Srce.

Rožnenske šmarnice. Vez. z rdečo obrezo 20 din.

Brunen: Blaže in Nežica.

Kulturno-pedagoški pomen Slomšekovega dela. Broš. 15 din.

Družba vednega češčenja.

Broš. 3 din, vez. 5 din.

Juranovič Alojzij: Sveta Bernardka.

Življenjepis z 32 slikami. Str. 199. Broš. 24 din, vez. 34 din.

Katekizem o zakonu.

Navod za kat. zaročence in zakonske. Str. 56. Broš. 4 din.

Ključek nebeški.

Molitvenik za mladino. Str. 254. Vez. z rdečo obrezo 9 din, z zlato obrezo 12 din.

Kolenc Franc: Bodi apostol!

Str. 70. Broš. 5 din, vez. 12 din.

Kovačič: Anton Martin Slomšek.

V slovenščini, 3 din. — V hrvaščini, 3 din. — V cirilici, 3 din.

Kruljc dr. Franc: Prijatelj.

Molitvenik za mladeniče in može. Str. 259. Vez. z rdečo obrezo 16 din, z zlato obrezo 20 din.

Kruljc dr. Franc: Marija vzor krščanskega življenja.

Šmarnice. Vez. 20 din.

Lendovšek Mihael: Antona Martina Slomška zbrani spisi.

Pridige osnovane. Str. 455. Vez. 20 din.

Ligvori Alfonz: Obiskovanje presv. zakramentov in češčenje Device Marije za vsak dan v mesecu.

Broš. 15 din.

Medved dr. Anton: V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice. Str. 173. Broš. 5 din.

Meško Ksaver: Legende o sv. Frančišku in druge.

Str. 179. Cirilova knjižnica, 27. zvezek. Broš. 16 din, vez. 24 din.

Nekrologij svetnih in redovnih duhovnikov lavantinske škofije od 1. IX. 1859 do 30. VI. 1936.

Vez. 24 din.

Obrednik za previdenje bolnikov.

Str. 164. V platno vezan z zlato obrezo 40 din.

Ordo providendi.

Latinsko-slovensko in nemško besedilo. Celo platno z zlato obrezo 8 din.

Pridite, molimo!

Šest molitvenih ur pred Najsvetejšim. Str. 266. Vez. v platno z rdečo obrezo 16 din, z zlato obrezo 20 din.

Schreiner Frančišek: Mati dobrega pastirja, šmarnice.

Str. 230. Broš. 24 din, vez. 36 din.

Skuhala: Lepa Si, lepa Si, »Roža Marija«.

Šmarnice. Str. 176. Broš. 18 din, vez. 26 din.

Somrek dr. Josip: Gospodova zadnja večerja.

Vez. 10 din.

Somrek dr. Josip: Prijatelj otroški.

Molitvenik za šolsko mladino z notami cerkvenih pesmi. Str. 24. Broš. 2 din, vez. 5,50, celo platno 7 din.

Šegula: Moj tovariš.

Molitvenik za fante. Str. 327. Vez. z rdečo obrezo 16 din, z zlato obrezo 20 din.

- Segula: Na Kalvarijo!**
Kažipot za duhovnike. Str. 163. Vez. 5 din.
- Šegula: Na Kalvarijo!**
Ljudska izdaja. Str. 580. Vez. v platno 15 din.
- Ušeničnik: Govori o socialni okrožnici Pija XI.**
Ponatis iz »Vzajemnosti«. Broš. 10 din.
- Vercruyssen: Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse dni celega leta.**
Prvi in drugi del. Str. 1138. Vez. 44 din.
- Vreže Ivan: Bogu hvala.**
Rdeča obreza 22 din, zlata obreza 24 din, usnje 32 din, bele platnice 26 din, 29 din, 34 din, 44 din.
- Vreže J. K.: Slomšekove šmarnice.**
Vez. 28 din.
- Vreže: Sveta birma**
Str. 47. Broš. 3 din, vez. 5 din.
- Zidanšek: Novi zakon, sveti evangelijski in dejanja apostolov.**
Str. 534. Broš. 6 din, polplatno 8 din, celo platno 15 din.
- Zeyer: Vrt Marijin — pesem o materi.**
Prevedel M. Kranjc. Str. 151. Broš. 12 din.

MODROSLOVJE, VZGOJESLOVJE, PROSVETA, ŠOLSTVO, UČNE KNJIGE

- Aleksič dr. Jakob: Stanovska država.**
Str. 89. Broš. 12 din.
- Antauer: Do stvarnega uka v I. razr. osnovne šole.**
Str. 240. Broš. 100 din, polplatno 125 din, celo platno 140 din.
- Fink: Splošna učna knjiga za obrtne šole.**
Str. 89. Vez. 5 din.
- Fink: Metodika za srednje kmetijske šole.**
Vez. 15 din.
- Fink: Slovensko-nemški in nemško-slov. slovarček.**
Str. 277. Vez. 7 din.
- Jeraj dr. Josip: Narodni prerod.**
Str. 84. Broš. 12 din.
- Jeraj dr. Josip: Ob skrivnih virih.**
Str. 103. Broš. 14 din.
- Jeraj dr. Josip: Socialno vprašanje.**
Str. 208. Broš. 28 din.
- Jeraj dr. Josip: Vzor človek ali Osebnost kot ideal.**
Str. 79. Broš. 10 din.
- Jeraj dr. Josip: Slovenci in Jugoslavija — ljudska državljanska vzgoja.**
Str. 75. Broš. 2 din.
- Jeraj dr. Josip: Sociologija.**
Str. 188. Broš. 27 din.
- Košan prof. J.: Latinska čitanka za III. gimn. razred.**
Str. 60. Vez. 14 din.
- Kovačič dr. Fran: Kritika in noetika — nauk o spoznanju.**
Str. 172. Broš. 36 din, vez. 48 din.
- Kovačič dr. Fran: Občna metafizika in ontologija.**
Str. 255. Broš. 40 din, vez. 52 din.
- Medved dr. Anton: Zgodovina katoliške cerkve za višje razrede srednjih šol.**
Druga, predelana izdaja. Str. 216. Vez. 22 din.
- Sušnik dr. Fran: Jugoslovanska književnost.**
Str. 32. Broš. 3 din.
- Sušnik dr. Fran: Pregled svetovne literature.**
Broš. 75 din, vez. 95 din.
- Terseglav Franc: Ljubezen do naroda v luči krščanstva.**
Str. 22. Broš. 2 din.

Z A K O N I

- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
VI. zvezek. Broš. 24 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
VII. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
VIII. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
IX. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
X. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
XI. zvezek. Broš. 25 din.

- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
XII. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
XIII. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
XIV. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za narodne, meščanske in učiteljske šole.**
XV. zvezek. Broš. 25 din.
- Fink: Zbirka važnejših novih naredb in odredb za ljudske, meščanske, učiteljske in strokovne nadaljevalne šole.**
XVI. zvezek. Broš. 25 din.
XVII. zvezek. Broš. 25 din.
XVIII. zvezek. Broš. 25 din.
XIX. zvezek. Broš. 25 din.

GLASBA, PESMARICE

- Cerkvena ljudska pesmarica.**
Str. 87. Broš. 3 din.
- Domoljubni pevec.**
Broš. 3 din, vez. 5 din.
- Gašparič: Moderna notacija pogrebniških spevov.**
10 din.
- Jurkovič: Veselje angelsko.**
Pesmi z notami. Broš. 5 din.
- Somrek dr. Jos.: Kvišku srca ali cerkvena pesmarica.**
Str. 314. Broš. 12 din, vez. 20 din.
- Spindler: Jezus, blagoslovi nas!**
Slomšekove blagoslovne pesmi. Str. 24. Broš. 5 din.
- Slovesni odgovori.**
1 din.
- Venec svetih pesmi za bogoljubne kristjane.**
Str. 532. Broš. 6 din, vez. v polplatno 8 din, celo platno 15 din.
- Venec svetih pesmi in pobožnih molitev za bogoljubne kristjane.**
Vezan v eno knjigo z rdečo obrezo 30 din.

R A Z N O

- Kotnik: Lesičjak.**
Broš. 4 din.
- Lapuh: Kozmografija.**
Broš. 5 din.
- Stegnar: Čestitke mladine.**
Vez. 3 din.
- Sušnik: Prekmurski profili.**
Broš. 6 din.
- Majolika: Na razstanku osmošolcev klasične gimnazije v Mariboru leta 1940.**
Str. 55. Broš. 28 din, vez. 38 din.

ZGODOVINA, ZEMLJEPISJE, POTOPISJE, NARODOPISJE

- Kovačič dr. Fran: Zgodovina lavantinske škofije.**
Bogato ilustrirana. 70 din.
- Lenard dr. Leopold: Jugoslovanski Piemont.**
Zgodovina Srbije od Črnega Jurija do kralja Petra. Str. 152. Cirilova knjižnica, 2. zvezek. Broš. 7 din.
- Lenard dr. Leopold: Slovenska žena v dobi narodnega preporeda.**
Kulturno-zgodovinska skica. Str. 163. Cirilova knjižnica, 3. zvezek. Broš. 10 din.
- Ljubša Matija: Slovenske gorice.**
Opis. Str. 79. Cirilova knjižnica, 14. zvezek. Broš. 7 din.
- Majcen prof. Gabriel: Kratka zgodovina Maribora.**
Str. 125. Cirilova knjižnica, 21. zvezek. Broš. 10 din.
- Lešnik Elza: »Šumi, šumi Drava...«**
Tretja predelana in pomnožena izdaja. Črtice iz mariborske zgodovine, pripovedke iz mariborske okolice in od drugod. Cirilova knjižnica, 13. zvezek. Str. 45. Broš. 5 din.
- Čiček Franjo: Poštela na Pohorju.**
5 din.
- Goričar: Slomškov rodovnik.**
Broš. 10 din.

K M E T I J S T V O

- Sadar: Hmeljarstvo.**
Str. 160. Broš. 50 din, vez. 60 din.